

ถนนยางพาราซีเมนต์ - ศ.กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีให้เกียรติ
เป็นประธานในการลงนามจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการของ 3 องค์กร
ระหว่าง การยางแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
และสภาเกษตรกรแห่งชาติ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมไตรภาคี เพื่อขับเคลื่อน
นโยบายและยุทธศาสตร์ และส่งเสริมการใช้อย่างทำถนนยางพาราซีเมนต์

▼ **ร่วมมือ**

ศ.กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี และ ดร.พินิจ จารุสมบัติ ประธานสภาวัฒนธรรมไทย-จีน และส่งเสริมความสัมพันธ์ เป็นสักขีพยาน ในการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่าง ศ.ดร.ธีรฤดี บุญยโสภณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ดร.ธีรัช สุขสะอาด ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย และประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ณ บัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติ สิรินคร ไทย-เยอรมัน

กยท. MOU 3 องค์การ ต่อยอดเพิ่มมูลค่าอย่างพาราทุ่มกว่า 1,000 ล้านบาท สร้างโรงงานผลิตแท่งเชื้อเพลิงชีวมวล เพื่อเพิ่มการส่งออก

ดร.ธีรัช สุขสะอาด ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ได้มีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) “โครงการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน ตามมาตรฐานในระดับสากล” ระหว่าง กยท. ตัวแทนภาครัฐ บริษัท สยาม

ฟอเรสแมเนจเม้นท์ จำกัด ตัวแทนภาคเอกชน และสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรมคร จำกัด ตัวแทนภาคเกษตรกร โดยบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือดังกล่าว เป็นการดำเนินการภายใต้โครงการยางพาราประชารัฐเพื่อพัฒนา และสร้างเกณฑ์การจัด สวนยางอย่างยั่งยืนตามมาตรฐานในระดับสากล เช่น มาตรฐาน FSC โดยการมีส่วนร่วมของเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อเพิ่มมูลค่าไม้ยางพาราให้กับเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ ด้วยการใช้ไม้ยางพารา และเป็นผลิตภัณฑ์จาก ไม้ยางพาราจำหน่ายทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมไม้ยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราอย่างครบวงจร โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ ในส่วนของสหกรณ์กองทุนสวนยางพวงพรมคร จำกัด ซึ่งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง จะดำเนินงานตาม MOU โดยสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางให้มีส่วนร่วมพัฒนาสวนยางพารา ให้เป็นไป ตามมาตรฐานสากล

ด้าน บริษัท สยามฟอเรสแมเนจเม้นท์ จำกัด จะช่วยสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางให้ได้มูลค่าเพิ่มในการขายไม้ยางพารา และผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา โดยบริษัทฯ มีแผนที่จะลงทุนสร้างโรงงานผลิตแท่งเชื้อเพลิงชีวมวล จากไม้ยางพาราเพื่อการส่งออก ขณะนี้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) แล้ว คาดว่าจะใช้เงินลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท ใช้เวลาในการก่อสร้างโรงงานประมาณ 2 ปี

สำหรับโรงงานผลิตแท่งเชื้อเพลิงชีวมวล ของบริษัทฯ จะใช้ไม้ยางพาราในส่วนของที่เหลือใช้จากการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เช่น กิ่ง แขนง ราก เศษที่เหลือจากไม้ยางพาราเป็นต้น มาเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตแท่งเชื้อเพลิง โดยนำมาบดให้เป็นผงละเอียด จากนั้นนำไปอบแห้ง เพื่อลดค่าความชื้น แล้วนำมาเข้าเครื่องอัดโดยใช้แรงดันสูงเพื่อให้สารลิกนินในเนื้อไม้ละลายออกมา ส่งผลให้ไม้เกาะติดกัน ซึ่งจะทำให้เกษตรกรชาวสวนยาง มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายต้นยางพาราเมื่อครบอายุที่จะโค่น เพราะสามารถขายได้ทั้งต้น เป็นการเพิ่มมูลค่าการใช้ยางพาราให้เกิดประโยชน์สูงสุด

“หน้าที่ของ กยท. ตาม MOU ฉบับนี้ จะสนับสนุนส่งเสริมเกษตรกรชาวสวนยาง พัฒนาสวนยางของเกษตรกรตามมาตรฐานระดับสากล เช่น มาตรฐาน FSC (Forest Stewardship Council) หรือ PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification) เพื่อเพิ่มมูลค่าไม้ยางพาราให้กับเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ โดยใช้ไม้ยางพาราและเป็นผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราในการจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ” ดร.ธีรัช กล่าว

นายเชาว์ ทรงอาวุธ
รักษาการในตำแหน่งรองผู้ว่าการด้านอุตสาหกรรมยาง
และการผลิตยาง การยางแห่งประเทศไทย

ยางแห่งประเทศไทย (กยท.)

ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดนโยบายด้านยางพารา ซึ่งทาง กยท. เร่งทำประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกษตรกรเร่งมาแจ้งข้อมูลที่ กยท. สาขาใกล้บ้าน ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม - 30 กันยายน 2559 ล่าสุดมีผู้มาลงทะเบียนแล้ว 10,629 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 11 สิงหาคม 2559) ข้อมูลดังกล่าว จะนำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1. เป็นฐานข้อมูลเพื่อให้ กยท. บริหารจัดการด้านยางพารา
2. เป็นฐานข้อมูลประกอบการพิจารณาในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยาง ในด้านการผลิต การตลาด และด้านอื่นๆ ตามความเหมาะสม
3. เป็นฐานข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการต่างๆของภาครัฐ ในการบริหารจัดการด้านการผลิต การตลาด การส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต ตลอดจนการจำแนกเกษตรกรชาวสวนยางตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ความช่วยเหลือตามนโยบายภาครัฐ
4. เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนโครงการ/กิจกรรม ของ กยท. และภาครัฐ ในมิติต่างๆได้อย่างแม่นยำ ถูกต้อง และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการดำเนินงานในปัจจุบัน
5. เป็นฐานข้อมูลในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนโครงการ/กิจกรรม ของ กยท. และภาครัฐ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อ่านรายละเอียด หน้า 46

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 46

กยท เปิดรับแจ้งข้อมูล

สวนยางไม่มีเอกสารสิทธิ์ ทั่วประเทศ เพื่อวางแผนนโยบายด้านยางพารา

 กองบรรณาธิการ

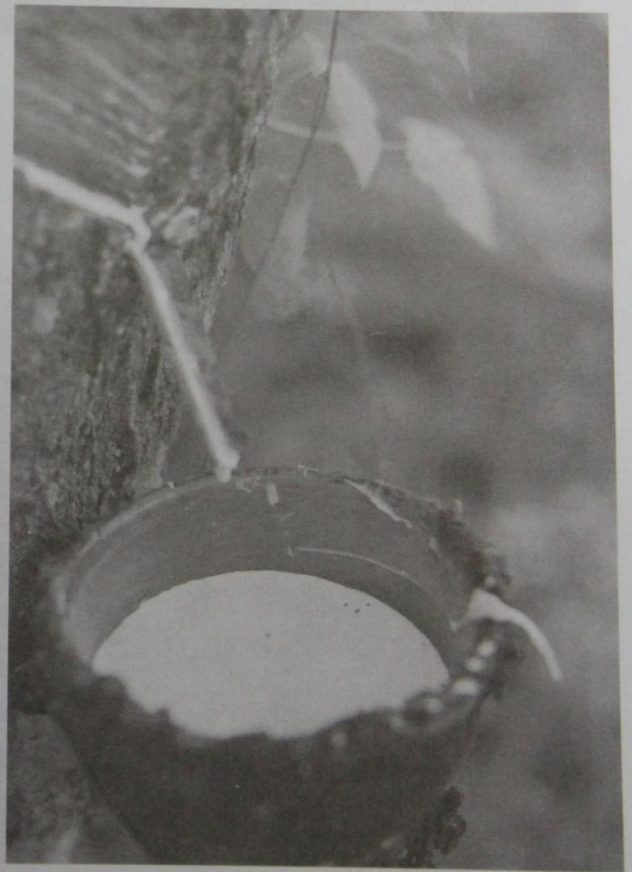
ภายหลังจากสภาเกษตรกรแห่งชาติเสนอให้การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จัดทำแนวทางการสำรวจ ข้อมูลเกษตรกรผู้ปลูกและพื้นที่ปลูกยางพาราที่ไม่มีในข้อมูลของส่วนราชการ (เกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์) เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายด้านยางพารา (ตามหนังสือสภาเกษตรกรแห่งชาติที่ สภช.0101/95 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2559)

คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีมติเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2559 ให้ปรับเปลี่ยน วิธีการจากการสำรวจข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ มาเป็นการจัดเก็บข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ โดยประกาศให้เกษตรกรมาแจ้ง ณ ที่ทำการของการยางแห่งประเทศไทย ในพื้นที่ที่สวนยางตั้งอยู่

จึงได้ออกประกาศ “ประกาศการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง การจัดเก็บข้อมูลเกษตรกร ที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์” เพื่อให้เกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์มาแจ้งข้อมูลการปลูกยางตามหลักเกณฑ์วิธีการที่การยางแห่งประเทศไทยกำหนด

ยางเศรษฐกิจ พุดคุยกับ นายเชาว์ ทรงอาวุธ รักษาการในตำแหน่งรองผู้ว่าการด้านอุตสาหกรรมยางและการผลิตยาง การยางแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับดำเนินการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าว ตลอดจนขั้นตอนการรับแจ้งข้อมูลของ กยท. เพื่อให้เกษตรกรได้รู้และเข้าใจมากยิ่งขึ้น

นายเชาว์ ให้ข้อมูลว่าก่อนหน้านี้ กยท.ได้เปิดให้เจ้าของสวนยาง ผู้เช่าสวนยาง ผู้ทำสวนยาง และคนกรีดยาง มาขึ้นทะเบียนกับการยางแห่งประเทศไทยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีสัญชาติไทย มีสวนยางเป็นของตนเอง

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 48

2 ไร่ขึ้นไป และมีเอกสารสิทธิ์ ขณะนี้มีผู้มาขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 1,328,354 ราย คิดเป็นเนื้อที่ 14,262,368 ไร่

อย่างไรก็ตามยังมีเกษตรกรอีกจำนวนหนึ่งที่มีสวนยางเป็นของตนเอง แต่เป็นที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์ ซึ่งไม่สามารถขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้แต่เนื่องจากการยางแห่งประเทศไทยมีความต้องการจะจัดเก็บข้อมูลเกษตรกรที่มีการปลูกยางที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ด้วยเช่นกันเพื่อเป็นข้อมูลที่จะดำเนินการผลักดันโครงการต่างๆ ของ กยท.

ทางกยท. จึงได้มีการประกาศให้เกษตรกรที่มีสวนยางเป็นของตนเองแต่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ให้มาแจ้งข้อมูลการปลูกยางกับ กยท. สำหรับผู้ที่มีสวนยางตั้งแต่ 1 ไร่ขึ้นไป ราชการในตำแหน่งรองผู้ว่าการกยท. ด้านอุตสาหกรรมยางและการผลิตยาง ชี้แจงเรื่องการขึ้นทะเบียนว่า การรับขึ้นทะเบียนดังกล่าว เกษตรกรจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นฐานข้อมูลเพื่อให้ กยท. บริหารจัดการด้านยางพารา
2. เป็นฐานข้อมูลประกอบการพิจารณาในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวน

ยาง ในด้านการผลิต การตลาด และด้านอื่นๆ ตามความเหมาะสม

3. เป็นฐานข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินงานตามนโยบายและมาตรการต่างๆของภาครัฐ ในการบริหารจัดการด้านการผลิต การตลาด การส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต ตลอดจนการจำแนกเกษตรกรชาวสวนยางตามกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ความช่วยเหลือตามนโยบายภาครัฐ

4. เป็นฐานข้อมูลในการวางแผนโครงการ/กิจกรรมของ กยท. และภาครัฐ ในมิติต่างๆได้อย่างแม่นยำถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการดำเนินงานในปัจจุบัน

5. เป็นฐานข้อมูลในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนโครงการ/กิจกรรม ของ กยท. และภาครัฐ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการเปิดรับแจ้งข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม จนถึง วันที่ 11 สิงหาคม 2559 เป็นต้นมามีเกษตรกรชาวสวนยางมาขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 10,629ราย ซึ่ง กยท.จะเปิดรับข้อมูลจนถึงวันที่ 30 กันยายน 2559 นี้

หลักเกณฑ์การแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

๑. หลักเกณฑ์การแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

คุณสมบัติผู้มาแจ้งข้อมูล ดังนี้

- ๑.๑ มีสัญชาติไทย
- ๑.๒ มีสวนยาง ตั้งแต่ ๑ ไร่ ขึ้นไป
- ๑.๓ เป็นเจ้าของ ผู้เช่า หรือผู้ทำสวนยาง ซึ่งมีสิทธิ์ได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางนั้น
- ๑.๔ กรณีเป็นผู้เยาว์ต้องมีหนังสือยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม
- ๑.๕ กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องมีการมอบหมายผู้แทนมาแจ้งข้อมูล

สถานที่รับแจ้งข้อมูล

ณ ที่ทำการการยางแห่งประเทศไทย การยางแห่งประเทศไทยจังหวัด/สาขา หรือสถานที่ที่การยางแห่งประเทศไทยกำหนด

วิธีการแจ้งข้อมูล

- ๑.๑ ให้ผู้ประสงค์ยื่นแบบแจ้งข้อมูลต่อพนักงาน ณ สถานที่รับแจ้งข้อมูล
- ๑.๒ กรณีไม่สามารถมาแจ้งข้อมูลด้วยตัวเองได้ ให้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นแจ้งแทนได้
- ๑.๓ ผู้แจ้งต้องแจ้งข้อมูลตามความเป็นจริง พร้อมกรอกข้อมูลลงในแบบแจ้งข้อมูลให้ครบถ้วน สมบูรณ์ และต้องลงลายมือชื่อรับรองข้อมูลของตนเองในแบบแจ้งข้อมูลด้วย

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 50

เอกสารและหลักฐานประกอบการแจ้ง

- ๑.๑ บัตรประจำตัวประชาชนพร้อมสำเนา
- ๑.๒ ทะเบียนบ้านพร้อมสำเนา
- ๑.๓ หลักฐานเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน (ถ้ามี) เช่น ภ.บ.ท.๕, ภ.บ.ท.๖ และ ภ.บ.ท.๑๑ เป็นต้น
- ๑.๔ แบบแจ้งข้อมูล ขกม.๑
- ๑.๕ หนังสือรับรองจากเจ้าของที่ดิน ขกม.๒ กรณีเป็นผู้เช่า หรือผู้ทำสวนยาง
- ๑.๖ หนังสือมอบอำนาจ ขกม.๓ (กรณีแทน)
- ๑.๗ หนังสือยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม กรณีเป็นผู้เยาว์ ขกม.๔
- ๑.๘ หนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนนิติบุคคลเพื่อมาแจ้งข้อมูล กรณีเป็นนิติบุคคล
- ๑.๙ ผู้แจ้งต้องให้พยานซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียง หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การปกครองส่วน

ท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่ที่สวนยางตั้งอยู่รับรองการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการทำกิจกรรมปลูกยางโดยต้องลงลายมือชื่อเป็นพยานในแบบแจ้งข้อมูลครบถ้วน

- ๑.๑๐ รูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๓ รูป (ถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน)

๒. วิธีการและเอกสารที่ใช้ประกอบการแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

๒.๑ ผู้แจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ แสดงบัตรประจำตัวประชาชนพร้อมสำเนา และเอกสารประกอบการแจ้งข้อมูลแสดงต่อเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งข้อมูล

๒.๒ ผู้แจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ต้องแจ้งข้อมูลตามความเป็นจริง พร้อมกรอกข้อมูลลงในแบบแจ้งข้อมูลให้ครบถ้วน สมบูรณ์ และต้องลงลายมือชื่อรับรองข้อมูลของตนเองในแบบแจ้งข้อมูลด้วย

๒.๓ การรับรองความถูกต้องของข้อมูลในแบบแจ้งข้อมูล จะต้องมีกรลงลายมือชื่อรับรองข้อมูลในแบบแจ้งข้อมูลก่อนยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งข้อมูล ดังนี้

๒.๓.๑ ลงลายมือชื่อ ผู้แจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

๒.๓.๒ ลงลายมือชื่อ เจ้าของที่ดินข้างเคียง หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(อปท.)

๒.๔ ผู้แจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ยื่นแบบแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ต่อพนักงานการยางแห่งประเทศไทย ณ ที่ทำการการยางแห่งประเทศไทย การยางแห่งประเทศไทยจังหวัด/สาขา หรือสถานที่ที่การยางแห่งประเทศไทยกำหนด พร้อมทั้งเอกสารตัวจริงและสำเนาเอกสาร ดังนี้

๒.๔.๑ บัตรประจำตัวประชาชนพร้อมสำเนา

๒.๔.๒ ทะเบียนบ้านพร้อมสำเนา

๒.๔.๓ แบบแจ้งข้อมูล ขกม.๑

๒.๔.๔ หลักฐานเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน (ถ้ามี) เช่น ภ.บ.ท.๕, ภ.บ.ท.๖ และ ภ.บ.ท.๑๑ เป็นต้น

๒.๔.๕ หนังสือรับรองจากเจ้าของที่ดิน ขกม.๒ กรณีเป็นผู้เช่า หรือผู้ทำสวนยาง

๒.๔.๖ หนังสือมอบอำนาจ ขกม.๓ (กรณีแทน)

๒.๔.๗ หนังสือยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม กรณีเป็นผู้เยาว์ ขกม.๔

๒.๔.๘ หนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนนิติบุคคลเพื่อมาแจ้งข้อมูล กรณีเป็นนิติบุคคล

๒.๔.๙ ผู้แจ้งต้องให้พยานซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียง หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในพื้นที่ที่สวนยางตั้งอยู่รับรองการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการทำกิจกรรมปลูกยางโดยต้องลงลายมือชื่อเป็นพยานในแบบแจ้งข้อมูลครบถ้วน

๒.๔.๑๐ รูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๓ รูป (ถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน)
๒.๕ เมื่อได้รับแบบแจ้งข้อมูลแล้ว ให้พนักงานตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลการแจ้งและออกหลักฐานการรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง

กรณีแบบแจ้งข้อมูลไม่ถูกต้องหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้ผู้แจ้งดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

หมายเหตุ - การที่การยางแห่งประเทศไทยรับแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ มิใช่เป็นการรับรองสิทธิ์การเป็นเกษตรกรชาวสวนยางตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๘ และความชอบธรรมในการครอบครองสิทธิ์ในที่ดินสวนยาง

ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงาน

๑. การแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

๑.๑ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกษตรกรทราบถึงความสำคัญของการแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลอาจมีในหลายรูปแบบ เช่น สื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Social Media) เป็นต้น

๑.๒ เกษตรกรแจ้งความประสงค์ขอแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ (ในกรณีเป็นผู้เช่า/ผู้ทำสวนยาง ต้องมีหนังสือรับรองจากเจ้าของที่ดิน ตามแบบ ขกม.๒ แบบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของที่ดินพร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองสำเนา กรณีเกษตรกรชาวสวนยางไม่สามารถมาแจ้งข้อมูลด้วยตนเองได้ ให้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นแจ้งแทนได้ ตามแบบ ขกม.๓ แบบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับมอบอำนาจพร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองสำเนา และกรณีเป็นผู้เยาว์ต้องมีหนังสือยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม ตามแบบ ขกม.๔ แบบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ปกครองพร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองสำเนา)

๑.๓ พนักงานการยางแห่งประเทศไทย เตรียมแบบแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ (ขกม.๑)
๑.๓.๑ พนักงานนำแบบแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ซึ่งเป็นแบบฟอร์มเปล่า
ที่มีการจัดทำไว้

๑.๓.๒ เกษตรกรกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง ครบถ้วน และถูกต้อง

๑.๓.๓ เกษตรกรลงลายมือชื่อรับรองข้อมูลในแบบแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสาร
สิทธิ์และมีเจ้าของที่ดินแปลงข้างเคียง หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ลงลายมือชื่อ
พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาหลักฐานแสดงการถือครองที่ดิน (ถ้ามี เช่น ภ.บ.ท.
๕ ภ.บ.ท.๖ และ ภ.บ.ท.๑๑) ของเจ้าของสวนยางและหนังสือรับรองจากเจ้าของที่ดิน กรณีเป็นผู้เช่า/ผู้ทำสวนยาง

๑.๓.๔ พนักงานการยางแห่งประเทศไทยที่รับแจ้งข้อมูลเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์
ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ทั้งเรื่องเอกสารหลักฐานการกรอกข้อมูลต้องครบถ้วน สมบูรณ์ และยืนยันข้อมูล ดัดรูป
เกษตรกรที่แบบแจ้งข้อมูลฯ ลงชื่อ ผู้รับแจ้ง ผู้ตรวจสอบ และ ผอ.กยท.จ./สาขา ตามลำดับ

๑.๓.๕ พนักงานบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบฯ

๑.๓.๖ พิมพ์บัตรรับแจ้งเกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ (บัตรสีชมพู)

๑.๓.๗ ดัดรูปที่บัตร ผู้มีอำนาจลงนามในบัตร

๑.๓.๘ มอบบัตรให้เกษตรกร เกษตรกรลงชื่อในบัตร

๑.๓.๙ กรณีไม่สามารถมอบบัตรให้เกษตรกรได้ในวันที่มาแจ้ง ให้พนักงานออกหลักฐานการยื่นแจ้งข้อมูล
เกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ เพื่อให้เกษตรกรใช้เป็นหลักฐานมาขอรับบัตรตามระยะเวลาที่กำหนด

๒. การตรวจสอบข้อมูล

๒.๑ ผู้ดำเนินการตรวจสอบ

พนักงานการยางแห่งประเทศไทย

๒.๒ วิธีการตรวจสอบ

๒.๒.๑ การตรวจสอบเอกสาร

- ตรวจสอบตัวผู้แจ้งข้อมูลตามบัตรประจำตัวประชาชน
- ตรวจสอบตัวผู้แจ้งข้อมูลตามทะเบียนบ้าน
- ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นแจ้งแทน กรณีไม่มาแจ้งข้อมูลด้วยตนเอง
- ตรวจสอบเอกสารหลักฐานหนังสือยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม กรณีผู้มาแจ้งข้อมูลเป็นผู้เยาว์
- ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการแจ้งข้อมูล เช่น เอกสารแสดงตน เอกสารหลักฐาน

เกี่ยวกับที่ดิน (ถ้ามี) หรือหนังสือรับรองจากเจ้าของที่ดินกรณีเป็นผู้ทำสวนยาง

๒.๒.๒ โปรแกรมระบบตรวจสอบความถูกต้อง

ตรวจสอบความซ้ำซ้อนของข้อมูล ตัวอย่างเช่น เลขประจำตัวประชาชน ข้อมูลถือครองที่ดินที่

นำมาแจ้งข้อมูล เป็นต้น

ขอขอบคุณ

เชาว์ ทรงอาวุธ

การยางแห่งประเทศไทย

67/25 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700 โทรศัพท์ 0-2433-2222 โทรสาร

0-2433-6490 www.rubber.co.th

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 56

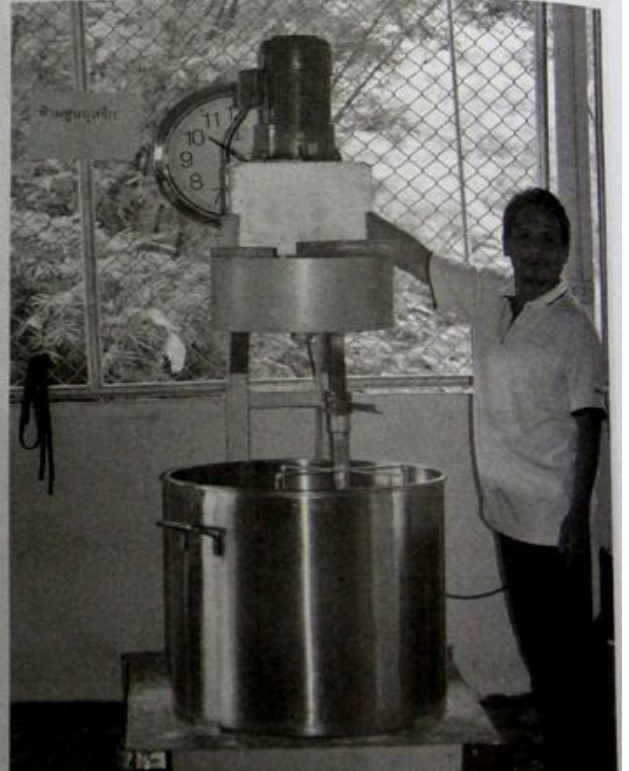

ธีราพร บางวัจน์ ประธานสหกรณ์ และ สิริ สงนรินทร์ ผู้จัดการสหกรณ์ กองทุนสวนยางพารา หมู่บ้านนา จำกัด

แม่พิมพ์ ขึ้นรูปหมอนยางพารา แบบสี่เหลี่ยมมีรูขนาด

50 มม.

เครื่องตี หรือเครื่องปั่นน้ำยางขึ้นกับสารเคมี เป็นเครื่องขนาดเล็ก กำจัด การผลิต 30-40 ใบ/วัน

เพราะนอกจากเหตุและผลของการลงทุนข้างต้นแล้ว ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบยางพาราของเกษตรกรได้มากที่สุดตัวหนึ่ง เมื่อหมอนยางพารา 1 ใบ ใช้ยางพารา 1.6 กก. ราคาขายเท่ากับ 50 กว่าบาท แต่เมื่อแปรรูปเป็นหมอนยางพารา จะได้ราคา 500 บาท/ใบ

ยังไม่มีธุรกิจแปรรูปยางประเภทไหนที่เกษตรกรทำแล้วได้กำไรเพิ่มมากกว่านี้มาก่อน

จึงอย่าแปลกใจว่าทำไมหมอนยางพาราจึงได้รับความนิยมในแง่ของการลงทุนของกลุ่มเกษตรกร

ยางเศรษฐกิจฉบับนี้ จะพาไปดูการลงทุนหมอนยางพาราของเกษตรกร 2 กลุ่ม ใน จ.สุราษฎร์ธานี และ จ.สตูล เพื่อดูเส้นทางการลงทุนและการผลิตของพวกเขา และเรียนรู้ว่าในมุมมองของเกษตรกรเขาได้อะไรจากการลงทุน รวมถึงเรื่องอนาคตพวกเขาวางแผนตลาดไว้อย่างไร

สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านทรัพย์ทวี หมอนยางพารา "ทวีสุข" กำไรวันละ 4,000 บาท

นี่คือสหกรณ์แห่งแรกของ จ.สุราษฎร์ธานี ที่ลงทุนธุรกิจหมอนยางพารา เพิ่มเติมจากธุรกิจผลิตยางแผ่นรมควัน ปีละ 300 ตัน ที่ทำมาเป็นเวลานานนับตั้งแต่ก่อตั้ง

สหกรณ์เมื่อปี 2539 ซึ่งวันนี้พิสูจน์แล้วว่า เป็นธุรกิจลุ่มๆ ดอนๆ

เนื่องจากต้องเผชิญวิกฤตกรรมด้านต้นทุนการผลิตและความผันผวนของราคายางมาโดยตลอด จะมีกำไรเป็นกอบเป็นกำก็ช่วงรัฐบาลแทรกแซงราคายางเท่านั้น ซึ่งเป็นแค่ช่วงเวลาสั้น และไม่มีความยั่งยืน เพราะเป็นกลไกที่บิดเบือนตลาด

นับตั้งแต่ทำธุรกิจยางแผ่นรมควัน 20 ปีของสหกรณ์ฯ ทรัพย์ทวี ไม่ตาย แต่ก็ไม่ได้...!!!

"บางช่วงราคาน้ำยางสดกับยางแผ่นรมควันส่วนต่างไม่เยอะ เราก็จะขาดทุน เพราะต้นทุนการผลิตน้ำยางเป็นยางแผ่นรมควันไม่ต่ำกว่า 6 บาท ต้องมีส่วนต่าง 7 บาท ขึ้นไปเราจึงจะมีกำไร" นายสิริ สงนรินทร์ ผู้จัดการสหกรณ์เล่าจุดอ่อนของธุรกิจนี้ให้ฟัง ซึ่งกรรมการทุกคนรู้ดี แต่ไม่มีทางแก้ ยังจำเป็นต้องทำเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่มีกว่า 180 ราย

จนเมื่อหน่วยงานราชการในจังหวัดเปิดฝึกอบรมการแปรรูปยาง เช่น หมอนยางพารา ถุงมือผ้าขุบน้ำยาง ผ้าปูโต๊ะจากยางพารา และอื่นๆ ซึ่งเป็นการแปรรูปยางเพื่อเพิ่มมูลค่า สหกรณ์จึงส่งคณะกรรมการเข้าไปศึกษาและฝึกอบรมทันที

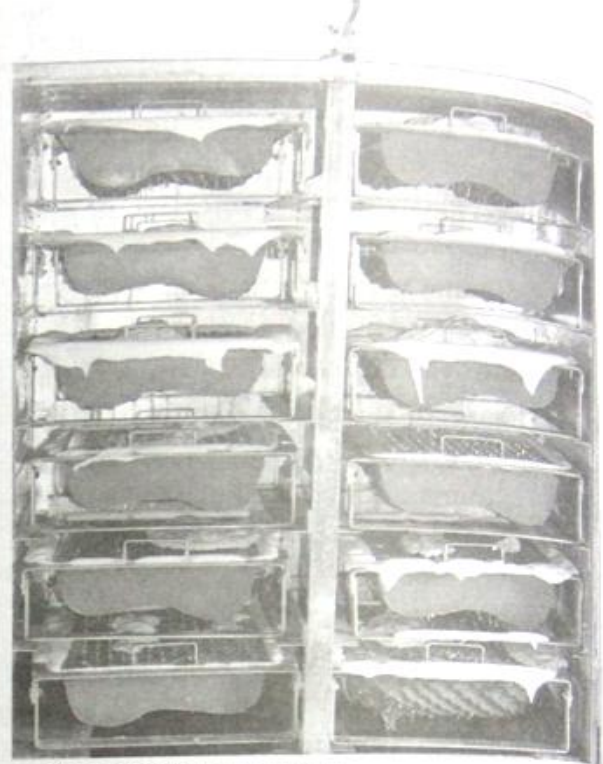
ธุรกิจพื้นฐานเดิมของสหกรณ์ฯ ทรัพย์ทวี คือ ยางแผ่นรมควัน แม้จะไม่ตาย แต่ก็ไม่ได้

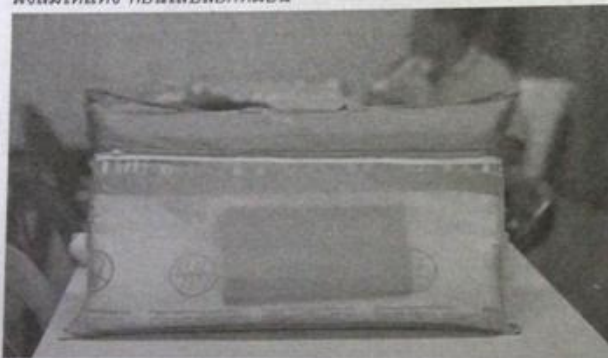
หมอนที่ไม่ได้คุณภาพจะนำมาตัดเป็นชิ้นเล็กๆ สำหรับทำหมอนหนุนตุ๊กตา

สิ่งลมให้แห้ง ก่อนใส่ปลอกหมอน

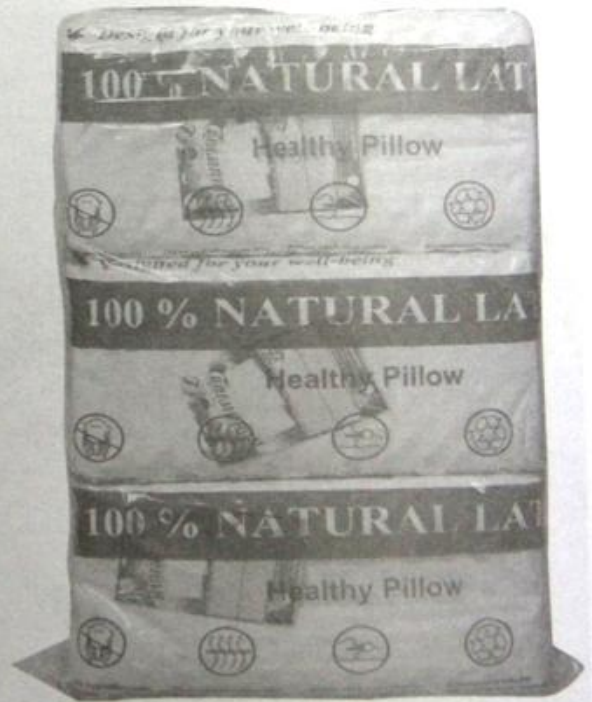
เตาแห้งหมอนยางพารา ขนาด 12 อัน

หมอนยางพารา จัดทำเป็นชุดส่งมทาน สำหรับถวายพระสงฆ์

หมอนหนุนตุ๊กตา
ข้างในเป็นชิ้นโฟม
ยางพารา

หมอนยางพาราทีวีสูง แพ็คใหญ่ สำหรับลูกค้าที่ต้องการจำนวนมาก

"เมื่อย่างพาราตกต่ำ เราต้องมาคิดว่าจะทำอย่างไร นำยางของเราไปทำผลิตภัณฑ์ยางขายได้ เพื่อเพิ่มมูลค่า เรา จึงไปศึกษาจากหน่วยงานราชการ และเห็นว่าหมอน ยางพารา เป็นธุรกิจที่เราพอจะลงทุนได้ และตลาดมีความ ต้องการ"

สหกรณ์ฯ บ้านทรัพย์ทวี ดำเนินการกู้เงินจำนวน 1 ล้านบาท จากโครงการสนับสนุนการแปรรูปยางของรัฐบาล ผ่าน ธ.ก.ส. เพื่อลงทุนเครื่องจักร และอุปกรณ์ผลิตหมอน ยางพารา โดยปรับปรุงอาคารสำนักงานของสหกรณ์เป็น โรงผลิต

"เรายังไม่ค่อยมีทุน ต้องกู้ ธ.ก.ส. แต่ไม่กล้ากู้เยอะ เพราะไม่มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ จึงลงทุน เครื่องจักรเล็กๆ ก่อน กำลังการผลิตวันละ 30-40 ใบ และ ต้องเก็บเงินจำนวนหนึ่งไว้ซื้อวัตถุดิบและหมุนเวียนธุรกิจ และเน้นใช้แรงงานในพื้นที่เพื่อสร้างงาน"

ผู้จัดการสหกรณ์เล่ากระบวนการผลิตหมอน ยางพาราว่า เริ่มต้นจากซื้อ "น้ำยางชั้น 60%" มาผสมกับ สารเคมี 5 ชนิด จากนั้นเข้าสู่เครื่องปั่นหรือเครื่องตี สารเคมี แต่ละชนิดมีคุณสมบัติต่างกัน เช่น ทำให้เกิดฟอง ช่วยให้ ยางจับตัว และคงรูป เป็นต้น เมื่อตีจนได้ที่ นำมาเทลง แม่พิมพ์ ซึ่งมี 2 แบบ คือ ทรงสี่เหลี่ยม และทรงรูปหัวใจ ทั้งสองอย่างมีปุ่มนวดเหมือนกัน

หลังผ่านการล้างและเป่าจนแห้ง นำเข้าสู่การคัด คุณภาพ สวมปลอกหมอนและบรรจุถุง

"ส่วนที่ไม่ได้คุณภาพ จะนำไปตัดเป็นชิ้นเศษเล็กๆ ทำเป็นหมอนข้าง และตุ๊กตาหุ่นรูปร่างต่างๆ"

ทำแล้วจะไปขายใคร...ยังเป็นคำถามยอดฮิตของ สมาชิกที่ยังไม่มั่นใจในธุรกิจนี้

"เราคิดว่าทุกคนต้องมีหมอนของตัวเองอย่างน้อย คนละ 1 ใบ เมื่อทุกคนต้องใช้ เราก็นึกว่าน่าจะต้องเริ่มจาก สมาชิกสหกรณ์ และขายภายในจังหวัด เพราะหมอน ยางพารามีคุณสมบัติพิเศษดีกว่าหมอนทั่วๆ ไป เป็นหมอน เพื่อสุขภาพ ไม่มีไรฝุ่น และเชื้อแบคทีเรียสะสม หมุนนอน แล้วไม่เมื่อย นิมสบาย ที่สำคัญมีอายุใช้งานนาน เด็กเกิด ใหม่ต้องซื้อหมอนใหม่ สร้างบ้านใหม่ หอพัก โรงแรม รีสอร์ท ต้องซื้อหมอนใหม่ตลอด" นายสิริ พุดถึง โอกาสของตลาด ในประเทศ

เมื่อเปรียบเทียบราคาหมอนยางพาราจากต่าง ประเทศ ราคาหมอนยางพาราไทยถูกกว่าหลายเท่าตัว นั้น หมายความว่า หมอนยางพาราของไทยมีโอกาสมากในต่าง ประเทศ โดยเฉพาะตลาดจีน ที่มีความต้องการสูง

ทันทีที่สหกรณ์ฯ ทรัพย์ทวี เปิดตัวหมอนยางพารา รายแรกของ จ.สุราษฎร์ธานี โดยใช้ชื่อว่า "หมอนทรัพย์ ทวี" กลายเป็นสนใจของหน่วยงานราชการ กลุ่มเกษตรกร ในจังหวัด เข้ามาดูงาน ดูการผลิต คนเหล่านี้คือ ลูกค้ายุุ่ม แรกๆ ของสหกรณ์

"เข้ามาดูงาน ก็ซื้อติดไม้ติดมือไป เอาไปใช้เองบ้าง ซื้อไปฝากบ้างมาคณะหนึ่งซื้อไปไม่ต่ำกว่า 10 ใบ"

เมื่อข่าวกระจายไปมากขึ้นก็เริ่มมีผู้ซื้อต่างพื้นที่ ซื้อ ครั้งละ 100-200 ใบเพื่อนำไปขายต่อ รวมถึงมีคนมาติดต่อ เพื่อซื้อส่งไปขายประเทศจีน แต่สหกรณ์ ยังไม่เน้นเพราะ กำลังการผลิตค่อนข้างน้อย

เมื่อพูดถึงกำไรของธุรกิจหมอนยางพารา ผู้จัดการ บอกทันทีเลยว่า ดีกว่าทำยางแผ่นรมควันหลายเท่า กำไรใบละ ไม่น้อยกว่า 100 บาท จากการขายปลีกหน้าโรงงานใบละ 500 บาท และ 450 บาท สำหรับซื้อ 20 ใบขึ้นไป สหกรณ์ จึงมีกำไรจากหมอนยางพาราวันละ 4,000 บาท เป็นอย่างน้อย

นอกจากนั้นสหกรณ์ยังเตรียมต่อยอดผลิตสินค้า ประเภทใกล้เคียงกับหมอนยางพารา เช่น เบาะรองนั่ง และ อาสนะพระสงฆ์ เป็นต้น

"เราสามารถทำสินค้าได้หลายอย่าง โดยเฉพาะพวก ที่เป็นฟองน้ำ แคंपริบสูตรนิดหน่อย เช่น เบาะรถมอเตอร์ไซด์ เบาะโซฟา และอื่นๆ อีก"

ปัจจุบันธุรกิจหมอนยางพารายี่ห้อทรัพย์ทวี จึงกำลัง ได้ระดมทุนเติบโตมากขึ้นเรื่อยๆ ตามอัตราความต้องการ หมอนยางพาราของตลาดในและต่างประเทศ จนสามารถ ทำกำไรมากกว่าธุรกิจดั้งเดิมหลายเท่า อีกทั้งยังเตรียมขยาย กำลังการผลิตหมอนยางพาราเพิ่ม รวมถึงต่อยอดไปยัง ผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นๆ ต่อไป

สหกรณ์ฯ อุโตเจริญ ผลิตหมอนยางพารา "ดอกกาหลง" วันละ 300 ใบ รายแรกของสตูล

ทีมงานยางเศรษฐกิจนำผู้อ่านเดินทางต่อไปยัง จังหวัดสุดท้ายของฝั่งอันดามัน ไปยัง จ.สตูล เมื่อได้ข้อมูล

อาคารเดิมได้งบจากจังหวัดสตูล นำมาปรับปรุงเป็นโรงงานผลิตหมอนยางพารา

เครื่องล้างและรีดน้ำและสารเคมีออกจากหมอนยางพาราหลังจากนึ่งไอน้ำ

นายชำนาญ เมฆตรง ผู้บริหารสหกรณ์ฯ อุโดเจริญ 1 และ อ.ไชยา รลิ่งห์ ศึกษาด้านเครื่องจักรผลิตหมอนยางพาราของสหกรณ์

ชุดเครื่องจักรผลิตหมอนยางพาราขนาด 300 ใบ/วัน

สดๆ ร้อนๆ ว่านี่เกิดโรงงานผลิตหมอนยางพาราขึ้น โดยการลงทุนของกลุ่มเกษตรกรที่ชื่อว่า สหกรณ์กองทุนสวนยาง อุโตเจริญ 1 จำกัด

ผู้บริหารสหกรณ์ก็ไม่ใช่ใคร คือแกนนำคนสำคัญของจังหวัด นายชำนาญ เมฆตรง ซึ่งเขายังเป็นแกนนำคนสำคัญในการผลักดันให้เกิดชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยาง สตูล จำกัด ที่มีธุรกิจผลิตยางแผ่นรมควันอัดก้อน และที่ตั้งระดับประเทศ คือ โรงงานผลิตแผ่นพื้นปูสนามฟุตบอลต้นแบบของกลุ่มเกษตรกร

นายชำนาญเล่าว่า สหกรณ์ฯ แห่งนี้เป็นสมาชิกของชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยางสตูล จำกัด มีธุรกิจยางแผ่นรมควันเป็นตัวหลัก ส่วนหมอนยางพาราเป็นธุรกิจใหม่ที่ลงทุนในช่วงราคายางตกต่ำ เพื่อเพิ่มมูลค่ายาง และช่วยเหลือสมาชิกให้มีรายได้เพิ่ม โดยกู้เงินลงทุนดอกเบี้ยต่ำจากโครงการของรัฐบาลมาลงทุนไลน์เครื่องจักรกำลังการผลิต 300 ใบ/วัน และระบบไฟฟ้า รวม 2 ล้านบาท ส่วนตัวอาคารโรงงานเป็นของเดิมที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากจังหวัดสตูล

อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) และอุตสาหกรรมภาค 11

นายชำนาญ บอกว่า หมอนยางพารามีความต้องการสูงมาก โดยเฉพาะกระแสความต้องการจากต่างประเทศ บรรดาสหกรณ์ที่กำลังผลิตอยู่ต่างประสบปัญหาผลิตไม่ทันความต้องการ จนต้องพยายามหาเครือข่ายเชื่อมโยงเพื่อรวบรวมให้ทันกับความต้องการ จึงมีการสร้างเครือข่ายตลาดหมอนยางพาราขึ้น โดยให้สหกรณ์ที่มีศักยภาพด้านการลงทุน ผลิตหมอนยางพาราเพื่อป้อนเครือข่าย เป็นการตลาดร่วมกัน

"หมอนยางพาราเราขายในจังหวัดก็ได้ เพราะใครๆ ก็ต้องใช้หมอน ในห้างราคาพันกว่า แต่ของเราขาย 500-600 บาท ราคาแตกต่างกันมาก แต่คุณภาพไม่ได้ห่างกันเท่าไร เมื่อหมอนยางพาราไม่แพง ใครก็อยากซื้อใช้"

หมอนยางพาราของสหกรณ์ใช้ชื่อสินค้าว่า "ดอกกาหลง" ซึ่งเป็นดอกไม้ประจำ จ.สตูล และกำลังจะกลายเป็นของดีของจังหวัดอีกชนิดหนึ่ง

จากตัวอย่างการผลิตหมอนยางพาราของ 2 สหกรณ์ ใน จ.สุราษฎร์ธานี และ จ.สตูล พอจะมองเห็นภาพการเติบโตของธุรกิจหมอนยางพารา โดยเฉพาะตลาดต่าง

ประเทศ อย่าง จีน ซึ่งมีบทบาทมากต่อการขยายตัวของหมอนยางพารา ทำให้ตลาดของสหกรณ์ทั้ง 2 แห่งเติบโต และค่อยๆ สกตคำว่า "ประสบความสำเร็จ"

แต่คำถามคือ ธุรกิจหมอนยางพาราจะ สกตคำว่า "ยั่งยืน" ได้อย่างไร เมื่อเกิดกระแสการลงทุนจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรเท่านั้น ยังมีภาคเอกชนที่ลงทุนผลิตวันละหลายพันใบ และยังมีนักลงทุนสัญชาติจีน เข้ามาตั้งโรงงานผลิตในประเทศไทย

นี่คือ เรื่อง อนาคตที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมกัน คิดและวางแผนรองรับ

แต่ถ้าถามถึง "ปัจจุบัน" ของหมอนยางพารา ยังเป็นธุรกิจทำกำไรอย่างงดงามของเกษตรกร และเป็นธุรกิจเดียวที่สร้างโอกาสและสร้างสถานะใหม่ให้เกษตรกร จากผู้ผลิตยาง "ขึ้นต้นทาง" สู่การผลิต "ขึ้นปลายทาง" เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

ขอขอบคุณ

สิริ สงนรินทร์

ธีราพร บางรักษ์

สหกรณ์กองทุนสวนยางทรัพย์ทวี จำกัด

11/2 หมู่ 4 ต.ทรัพย์ทวี อ.บ้านนาเดิม จ.สุราษฎร์ธานี

84240 โทรศัพท์ 08-7270-2928, 08-7465-6567

ชำนาญ เมฆตรง

สหกรณ์กองทุนสวนยางอุโตเจริญ 1 จำกัด

14/1 ม.8 ต.อุโตเจริญ อ.ควนกาหลง จ.สตูล

โทรศัพท์ 08-1963-7984

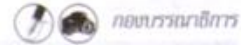

หมอนยางพารา ยี่ห้อ ดอกกาหลง สินค้าจากชาวสวนยางสตูล

นิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี

เดินหน้า Green Industry

พลิกเศรษฐกิจอีสาน

อีสาน

เป็นภูมิภาคที่มีศักยภาพสูง ทั้งทางภูมิศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ทางภูมิศาสตร์ อีสานตั้งอยู่ในจุดศูนย์กลางของโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Great Mekong Subregion : GMS) ซึ่งเกิดจากความร่วมมือของ 6 ประเทศ คือ ไทย เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน ได้แก่

เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างทะเลจีนใต้ประเทศเวียดนาม สู่ทะเลอันดามัน ประเทศเมียนมา

จุดยุทธศาสตร์เชื่อมเส้นทางเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ จากจีนตอนใต้ สู่นครหลวงเวียงจันทน์ และเชื่อมสู่ทะเลอ่าวไทย

ทางด้านเศรษฐศาสตร์ อีสานเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ตัวหลักขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง และอ้อย พืชเหล่านี้เป็นมีศักยภาพ ทั้งพืชอาหาร และพืชพลังงาน

หากแต่ภาคอีสานกลับเป็นภูมิภาคที่ยากจนติดอันดับต้นๆ ของประเทศ ประชากรต้องอพยพจากภาคเกษตรสู่ภาคอุตสาหกรรมในภาคกลางและตะวันออก

สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะว่าจุดแข็งด้านเกษตรกรรมในภาคอีสาน ไม่ได้รับการต่อยอดสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างเต็มศักยภาพ

ทันทีที่โครงการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี ซึ่งตั้งอยู่จุดกึ่งกลางของเส้นทางเศรษฐกิจ GMS ของภูมิภาคอีสานจึงเริ่มมีความหวัง เพราะด้วยการลงทุน 2,500 ล้านบาท บนพื้นที่ 2,500 ไร่ จะมีจ้างแรงงานกว่า 16,000 คน คาดว่าจะสร้างเม็ดเงินปีละกว่า 74,000 ล้านบาท

ทีมงานอย่างเศรษฐกิจ สัมภาษณ์พิเศษ คุณณีย์ จิตตเกษม ประธานกรรมการบริหาร บริษัท เมืองนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี จำกัด เกี่ยวกับความคืบหน้าของโครงการนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี ที่มียุทธศาสตร์เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของอีสาน และเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว โดยอาศัยวัตถุดิบทางการเกษตรในพื้นที่เป็นตัวหลัก และการเปลี่ยนโฉมหน้าที่เปลี่ยนไปของภาคอีสานในอนาคต

ภาคอีสานมีศักยภาพทุกมิติ

พื้นที่ภาคอีสานมีทั้งหมด 16 จังหวัด มีความเหมาะสมในเรื่องภูมิศาสตร์ สภาพพื้นที่ มีจำนวนประชากรมากที่สุดของประเทศ แต่กลับไม่มีนิคมอุตสาหกรรมที่จะอาศัยศักยภาพที่แข็งแกร่งนี้มาใช้ได้

แต่นิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จึงอยู่ในภาคตะวันออก และภาคกลาง เราก็มีความคิดว่าภาคอีสานควรจะมีการส่งเสริมการลงทุนนิคมอุตสาหกรรม แต่จังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมมากที่สุดคือ จ.นครราชสีมา ซึ่งยังไม่เป็นจุดศูนย์กลางด้านภูมิศาสตร์ แต่เป็นเพียงประตูสู่ภาคอีสานเท่านั้น

ภาคอีสานจริงๆ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ อีสานตอนบน มี จ.อุดรธานี เลย หนองคาย บึงกาฬ หนองบัวลำภู

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 66

และนครพนม อีสานตอนกลาง กาฬสินธุ์ สกลนคร มุกดาหาร ร้อยเอ็ด มหาสารคาม อีสานตอนใต้ มี อุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ และบุรีรัมย์

ในภาคอีสานตอนบน คือ อุดรธานี เลย หนองคาย มีจุดได้เปรียบคือติดกับเมืองหลวงของลาว คือ เวียงจันทน์ จึงเป็นประตูสู่ GMS หรือศูนย์กลางอนุภาคลุ่มน้ำโขง แต่ศักยภาพด้านนี้ถูกนำมาใช้น้อยมาก ใช้เพียงแค่เรื่องการท่องเที่ยวอย่างเดียว คือ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว

ประเทศจีนเองกำลังมองเส้นทางโลจิสติกส์มาทาง ได้ ตามยุทธศาสตร์ "One Belt and One Road" เส้นทาง การเชื่อมโยงทางการค้าใหม่ของจีนเส้นรอบโลกของเขา จีนพยายามที่จะทำเส้นทางเชื่อมทางใต้มาทางเวียงจันทน์ แต่ประเทศไทยกลับยังไม่มี การสร้างฐานการผลิตด้าน อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการกระพือปีกของจีน และจะเป็น ความร่วมมือระหว่างประเทศได้

อุดรธานี คือ จุดยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ผมมองว่าอุดรธานีเป็นศูนย์กลางที่จะก่อสร้างเป็น อุตสาหกรรมของภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประมาณปี 2537 มีความคิดจะสร้างนิคม อุตสาหกรรมขึ้นมา ในสมัยรัฐบาล พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ตามยุทธศาสตร์สนามรบเป็นสนามการค้าคือ ในอุดรก็มี กลุ่มเอกชนลงทุนเตรียมสร้างนิคมอุตสาหกรรม แต่หยุด ชะงักจากวิกฤติเศรษฐกิจปี 2539 ขณะที่ยุทธศาสตร์ความ ต่อเนื่อง

กระทั่งปี 2555 ผมเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี จึงได้สั่งให้มีการติดตามเรื่องนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานีไป ถึงไหน ก็ทราบว่าผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินล้มเลิกโครงการ ด้วย เหตุเพราะลงทุนไปแล้วไม่ได้ผลคืบหน้า เพราะยังไม่ได้รับ ใบอนุญาต จากการนิคมอุตสาหกรรม ผมจึงประสานไป ทางการนิคมอุตสาหกรรมเข้ามาศึกษาในเบื้องต้นว่า พื้นที่ จ.อุดรธานี กับความเป็นไปได้ในการสร้างนิคมอุตสาหกรรม

ภายหลังการศึกษาที่มีความน่าจะเป็นไปได้ เพราะยัง ไม่มีนิคมอุตสาหกรรมตอนเหนือกับตอนล่างเลย มีแต่ที่ นครราชสีมา การนิคมฯ จึงอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งนิคม อุตสาหกรรมขึ้น โดยร่วมกับ กนอ. นี่คือจุดสำคัญที่จะผลึก

ต้นนิคมอุตสาหกรรม เพราะที่ผ่านมาไม่มีใบอนุญาต เท่ากับ ว่ารัฐบาลเข้ามาเป็นผู้สนับสนุน และเปิดตัวไปเมื่อปี 2557 เพื่อประชาสัมพันธ์ในเบื้องต้น

ปัญหาที่ผ่านมาที่สำคัญคือ ยังไม่มีการศึกษาผล กระทบทางสิ่งแวดล้อม หรือ EIA และเพิ่งจะผ่าน EIA เมื่อ เดือนเมษายน 2559 ที่ผ่านมา กลายเป็นนิคมอุตสาหกรรม โดยสมบูรณ์ สามารถพัฒนาสู่อนุภาคลุ่มน้ำโขงและระดับโลก

จุดแข็งของนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี

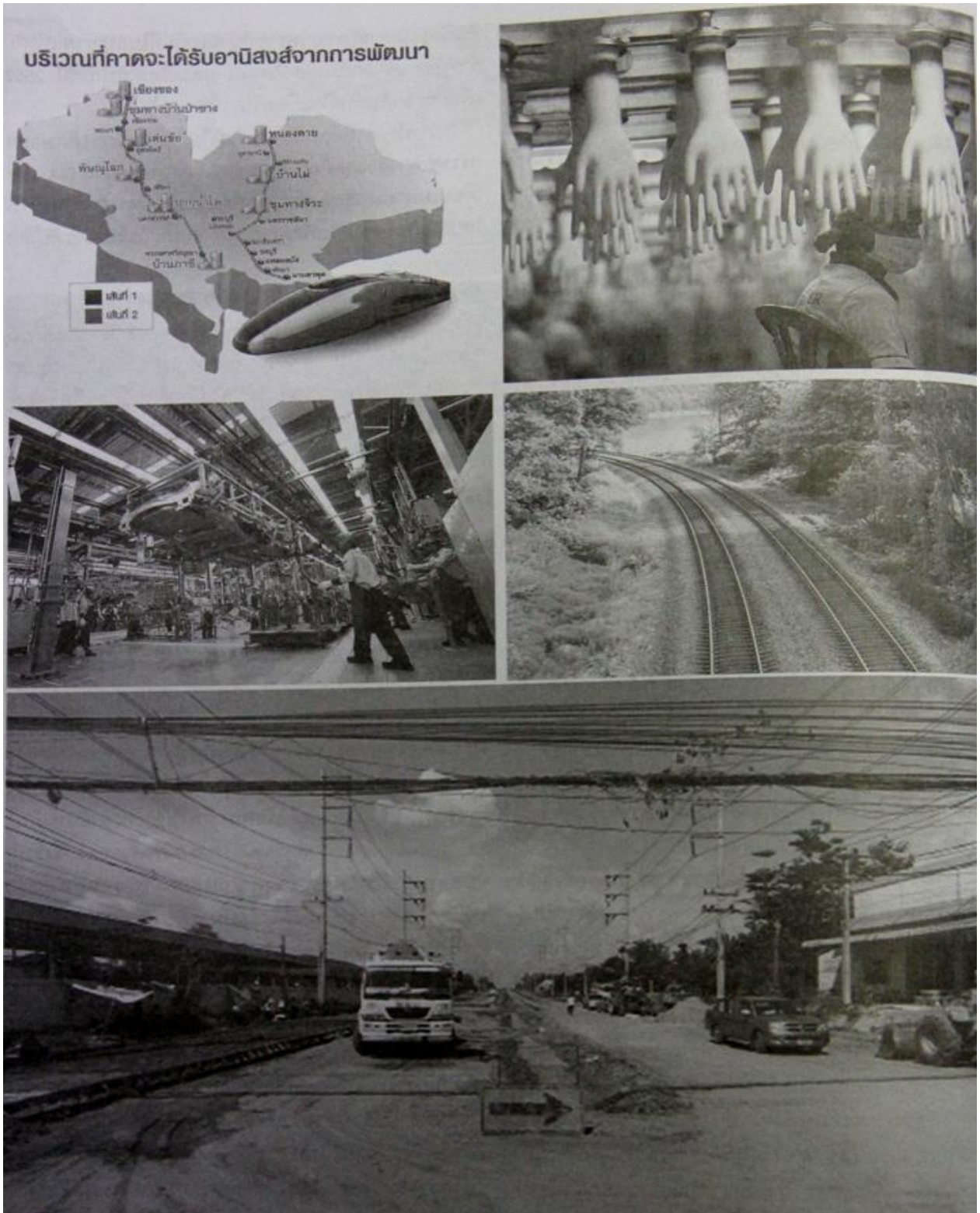
จุดแข็งของนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานีคือ มีพื้นที่ 2,500 ไร่ ตั้งอยู่ในเขต ต.โนนสูงทั้งหมด โดยแบ่งพื้นที่เป็น 2 เฟส เฟสแรก 1,000 ไร่ จะมีการโปรโมทเพื่อดึงดูด นักลงทุนมาก่อน และเฟสที่สองอีก 1,500 ไร่

กลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง Great Mekong Subre- gioncng หรือ อนุภาคลุ่มน้ำโขง มีอยู่ทั้งหมด 4 ประเทศ คือ ไทย ลาว กัมพูชา พม่า และจีนตอนใต้ มีประชากรรวมกัน 300 กว่าล้าน ถ้าเทียบกับ AEC ที่มีประชากร 600 กว่าล้าน เท่ากับว่าครึ่งหนึ่งของ AEC อยู่ในกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขง และนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานีคือจุดศูนย์กลาง

อีกทั้งระบบโลจิสติกส์ในภาคอีสานค่อนข้างดี เพราะมีถนนสายหลักคือ ถ.มิตรภาพ จึงถึงหนองคาย เข้า ลาว และไปยังจีนตอนใต้ ถ้าออกจากอุดรธานีไปยังภาค ตะวันออกไปทางมุกดาหาร ข้ามแม่น้ำโขงไปสุวรรณเขตของ ลาว และไปคานังของเวียดนาม ถ้าไปทางตะวันออก ไปทาง เพชรบูรณ์ พิษณุโลก เข้าเมียนมา ลงไปยังทะเลอันดามัน

อีกทั้งยุทธศาสตร์ของประเทศกำลังจะสร้างระบบ ขนส่งทางรถไฟระบบรางคู่จากมาบตาพุด แหลมฉบัง จ.ระยอง มาสระบุรี และจะเชื่อมมาอุดรธานี และหนองคาย สิ่งที่มีประโยชน์คือ มันจะไม่เหมือนนิคมอุตสาหกรรมภาค ตะวันออก เพราะที่ดินเรามีอยู่แล้ว 2,500 ไร่ ทรัพยากร มนุษย์ คน แรงงาน มีอยู่แล้ว เพราะนิคมอุตสาหกรรมภาค ตะวันออกก็ใช้แรงงานจากภาคอีสาน วันนี้ถ้าอีสานมีนิคม อุตสาหกรรม แรงงานอีสานก็ไม่ต้องอพยพเคลื่อนย้ายไป ภูมิภาคอื่น ๆ เขาก็สามารถวางแผนชีวิต วางแผนการศึกษา เศรษฐกิจจะขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

จุดแข็งของนิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี นอกจากจะ เป็นศูนย์กลางของอนุภาคลุ่มน้ำโขงแล้ว ยังสามารถสร้าง

มูลค่าการลงทุนได้สูงถึง 78,000 ล้านบาท หากทำเต็มพื้นที่
สร้างงานได้มากถึง 18,000 คน มีเรื่องการพัฒนาสถาบัน
การศึกษาขึ้นรอบนิคมฯ จะมีการตั้งวิทยาลัยเทคนิค
กาญจนาภิเษก โรงพยาบาล มีชุมชนที่เข้มแข็งรอบๆ ไม่ใช่
เป็นสลัม และที่สำคัญไม่มีการบุกรุกที่ดิน เพราะมีโครงสร้าง
พื้นฐานไว้ทั้งหมด นิคมอุตสาหกรรมอุดรจึงเกิดขึ้น

เราหวังว่า ในอนาคตจะเป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่ง
แรกในภาคอีสานที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและสมบูรณ์
แบบนี้เราวางแผนงานไว้ 3 แผน

1. ทำแผนศึกษาความเป็นไปได้ เพื่อให้หลักวิชาการ
เป็นแผนในการนำเสนอไปยังนักลงทุนทั่วโลก
2. แผนการลงทุน จะทำโยงโยในเรื่องของระบบการ
คลัง การเงิน เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักลงทุน ว่ามีสถาบัน
การเงินเข้ามาค้าประกัน เราติดต่อสถาบันการเงินเข้ามาช่วย
เป็นแบคอัพ
3. แผนการทำตลาด ประชาสัมพันธ์

นิคมอุตสาหกรรมอุดรธานีจะเปลี่ยนโฉมหน้า อีสาน

ผมอยู่อีสานมาตั้งแต่ปี 2519 ผมยังมองอีสานว่ายาก
จนอยู่ตลอด ประชากรมีรายได้ต่ำกว่าทุกภาคของประเทศ
การพลิกฟื้นนิคมอุตสาหกรรมขึ้นมาจะทำให้เศรษฐกิจ
เติบโตขึ้น อย่างต่อเนื่อง ทั้งเรื่องการศึกษา การผลิต เพราะ
นิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี จะมุ่งหาทรัพยากรท้องถิ่น เช่น
ยางพารา สามารถส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก มีอ้อย มีมัน
สำปะหลัง ข้าว พืชเศรษฐกิจในพื้นที่มีครบหมด แต่ที่ผ่านมา
เราขาดนิคมอุตสาหกรรมแปรรูปพืชเกษตรเหล่านี้
เนื่องจากเรามีทรัพยากรบุคคล ไม่ว่าอุตสาหกรรมผลิตขึ้น
ส่วนยางรถยนต์ ผลิตขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ต้องการแรงงาน
จำนวนมาก คนอีสานจะมีงานทำ และมีความสุขขึ้น

เพราะคนอีสานวันนี้คนวัยทำงานอพยพไปทำงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรมและในเมือง เหลือคนวัยชราและเด็ก
ทำเกษตร เมื่อมีอุตสาหกรรมเขาไม่ต้องอพยพ วันหยุดทำ
นา ทำเกษตร นี่คือนี่ที่เราต้องมองไปข้างหน้า

ปี 2486 -87 มีการทำเรื่อง โขง ชี มูล เพื่อเป็น
ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเกษตร แต่ต้องใช้ทุนเยอะมาก
เพราะมีปัญหาเรื่องน้ำ แต่ถ้าน้ำในอีสานพอมี ผมว่าพอ

ถ้ามีระบบเก็บกักที่ดี แต่ยุคนี้ถ้าเรามุ่งเน้นการเกษตรแบบ
เดิม คือมุ่งหาแหล่งน้ำ ลงทุนเรื่องระบบชลประทาน แต่ไม่
ลงทุนเรื่องตัวผลผลิตเลย น้ำก็เหมือนอย่างที่เราเห็นในอีสาน
คือมีน้ำแต่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์เต็มที่

ถ้าวันนี้มีนิคมอุตสาหกรรมกระตุ้นขึ้นมา การผลิต
จะเกิดขึ้น การใช้น้ำจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เราไม่ต้องมุ่ง
เน้นเมกะโปรเจกต์เรื่องน้ำ แต่หันมามุ่งเน้นเรื่องปลายน้ำ ถ้า
ทำอย่างนี้ได้อีสานจะเปลี่ยน เปลี่ยนโดยความรู้ใหม่ เพราะ
คนอีสานเป็นคนใฝ่รู้ ขยันเรียนรู้และเก่ง แต่เขาทำงานไม่
ตรงกับที่เรียนมา ถ้าคนอีสานเรียนวิศวกรรม แล้วมีอุตสาหกรรม
รองรับในพื้นที่ ถ้ามีนิคมอุตสาหกรรมขึ้นมา สถาบันการ
ศึกษาในพื้นที่ก็จะคอนเซนเทรตไปด้วยกัน การศึกษาจะมี
เป้าหมายที่ชัดเจน

สังเกต วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ
อ.เทค เป็นวิทยาลัยอาชีพ ที่ดีที่สุดในประเทศไทย นักศึกษา
จบออกมาสามารถเข้าไปทำงานในนิคมอุตสาหกรรมได้ เขา
มีงานรองรับ ถ้าเราทำอย่างนั้นจะมีเป้าหมายที่ชัดเจน เขา
สามารถวางแผนได้ นี่คือนี่เรื่องดีของนิคมอุตสาหกรรม

นิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี กับ 7 สร้าง

การเกิดขึ้นของนิคมอุตสาหกรรม ไม่ใช่เป็นการ
สร้างโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเดียว แต่จะเกิด 7 สร้าง

สร้างที่ 1 สร้างเศรษฐกิจให้ประเทศชาติ เราลงทุน
สร้างนิคม 2,500 ล้าน หรือ ไร่ละ 1 ล้าน เมื่อพัฒนาเต็ม
รูปแบบจะมีโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาสร้าง ในนิคม มูลค่า
การลงทุนทั้งหมดประมาณ 78,000 ล้านบาท

สร้างที่ 2 สร้างงาน มูลค่าการลงทุนนิคมจะมีการ
จ้างงานโดยตรง มีโรงงาน 300-400 โรง 18,000 คน ไม่นับ
ธุรกิจเกี่ยวเนื่องอื่นๆ จะเกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ
ภายใน และจะหมุนเวียนกลับไปที่ชุมชนโดยตรงปีละไม่ต่ำ
กว่า 20,000 ล้านบาท ในแง่ของภาษีท้องถิ่น ไม่รวมธุรกิจ
เกี่ยวเนื่อง ซึ่งจะเกิดการนำไปพัฒนาท้องถิ่น

สร้างที่ 3 สร้างโอกาส คือ โอกาสของเยาวชน ของ
พ่อค้าแม่ค้า คนยากจน โดยเฉพาะเยาวชน เรามีโรงงาน
ทั้งหมด 300 โรง มีวิทยาลัยเทคนิครัฐและเอกชน เราจะมีที่
ฝึกงาน 300 แห่ง ฝึกงานเสร็จมีงานรองรับในนิคมฯ มี
วิทยากรพิเศษที่เป็นผู้เชี่ยวชาญตรงในโรงงานต่างๆ ไปสอน

วิชาชีพพิเศษ นักศึกษาไปเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ มีที่ฝึกงานเป็นเอกชน เห็นช่องทาง เห็นโอกาสในการทำงานอนาคต ไม่ใช่เฉพาะ จ.อุดรธานีเท่านั้น จังหวัดรอบๆ ได้โอกาสเหมือนกันหมด โรงงานเองก็ได้ประโยชน์จากนักศึกษาที่สำเร็จไปอย่างมีคุณภาพ

สร้างที่ 4 สังคม เมื่อมีนิคมอุตสาหกรรม มีการจ้างงาน สร้างเงิน สร้างเศรษฐกิจ สร้างสังคม คนอีสานก็ไม่ต้องอพยพต่างถิ่นเพื่อทำงานอีกต่อไป เมื่อคนอยู่ในถิ่นอาศัย วันธรรมดาทำงานโรงงาน เสาร์อาทิตย์ทำไร่นาของตัวเอง อยู่กับครอบครัว ค่าครองชีพต่ำลง มีเงินมีฐานะ ครอบครัวอบอุ่นขึ้น ในขณะที่เดียวกันเป็นการกระจายตัวแรงงานที่แน่นจนล้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาคกลางให้กลับสู่ภูมิลำเนา และท้องถิ่น ซึ่งจะแก้ปัญหาทางสังคม ทั้งเรื่องอาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น

สร้างที่ 5 สร้างรายได้ให้ท้องถิ่น ปีละไม่ต่ำกว่า 20,000 ล้านบาท และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง

สร้างที่ 6 สร้างสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน สร้างตัวเองเป็นกรีนอินดัสตรี นำน้ำกลับมาใช้ให้ได้มากที่สุด เพราะมีข้อจำกัดเรื่องน้ำ ประกอบกับแนวคิดของนิคมฯ ไม่ต้องการให้มีน้ำเสียออกไปนอกโรงงาน จากการศึกษาของบริษัทที่ปรึกษาด้าน อีโอเอ ในที่สุดน้ำที่เหลือจากโรงงานไม่เกิน 10% เทคนิคสมัยใหม่ไม่ต้องใช้น้ำมาก

สร้างที่ 7 สร้างความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาค เมื่อ AEC เปิดเต็มตัว แรงงานฝีมือ จากกลุ่มประเทศใกล้เคียงสามารถเคลื่อนย้ายกันได้ ซึ่งอยู่ในข้อตกลง จะสามารถพัฒนา เด็กไทยก็สามารถไปทำงานเฉพาะด้านในต่างประเทศไทย ซึ่งเป็นความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นได้

นิคมอุตสาหกรรมสีเขียว ด้วยพืชเศรษฐกิจ

อุตสาหกรรมที่วางเป้าไว้ สิ่งที่กำหนดชัดเจนตามที่แจ้งไว้กับทางการนิคมฯ เป็นประเภทอุตสาหกรรมใช้น้ำน้อย และเป็น 5 อุตสาหกรรมใหม่ที่รัฐบาลกำลังส่งเสริม

อย่างเรื่องไบโอดีเซล ซึ่งในอีสานมีวัตถุดิบจำนวนมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง อ้อย คือสิ่งที่จะต้องนำเข้ามา แม้กระทั่งยางพารา ซึ่งอีสานมีผลผลิตรองจากภาคใต้ เราไม่ได้มองเพียงแค่อุตสาหกรรมแปรรูปขั้นต้น คงต้องเป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำ เราจึงเน้นอุตสาหกรรมที่

ค่อนข้างจะใช้เทคโนโลยี ใช้นวัตกรรมใหม่ สิ่งสำคัญที่สุดคือ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นจุดยืนชัดเจนว่าเราจะไม่ใช่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์

เราพูดถึงโรงงานอุตสาหกรรม เรามักจะมองเรื่องขยะพิษ มลภาวะ แต่ พ.ศ.นี้ มันมีเทคโนโลยีใหม่เพียงพอที่จะจัดการกับของเสียและมลภาวะ แม้กระทั่งเรื่องแนวคิดแบบ ซีโรเวสต์ (Zero Waste) ของเสียต้องเป็นศูนย์ หรือของเสียจากโรงงานหนึ่ง มีอีกโรงงานหนึ่งนำไปใช้ประโยชน์จนถึงขั้นสุดท้ายจริงๆ คือต้องเผา แต่เผาเพื่อผลิตเป็นไฟฟ้า แต่ถ้ามองไปในอดีตทำอย่างนี้ไม่ได้

อุตสาหกรรมใหม่ๆ ที่ไม่ใช่แนวเดิม เช่นชิ้นส่วนยานยนต์ระดับสูง ก่อมลภาวะน้อย เพราะนิคมอุตสาหกรรมมีข้อจำกัดเรื่องน้ำ จึงมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้น้ำเป็นตัวหลักและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตั้งเป้าเฟสแรกสำเร็จใน 2 ปี

หลังจากได้รับอนุมัติ อีโอเอ เราได้แต่งตั้งบริษัทที่ปรึกษาและลงมือทำภายใน 1 ปี เพราะการนิคมเข้ามาถือหุ้นด้วย โดยการนิคมอุตสาหกรรมร่วมกับเอกชน มีทราฟฟิก สัญญา อย่างแรกที่ต้องทำคือ อินทราซัคเจอร์ เรื่องถนน ไฟฟ้า ประปา รวมทั้งการเชื่อมทางรถไฟ เนื่องจากอยู่ติดกันสถานีหนองตาไก้ เป็นสถานีที่ขนถ่ายคอนเทนเนอร์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย สินค้าที่จะไปลาวเวียดนาม จะต้องมาขนถ่ายที่นี่ นิคมฯ อุดรธานี อยู่ห่างจากสถานีเพียง 1.3 กม.เท่านั้น พื้นที่ของนิคมฯ อุดรธานี ติดขนานกับทางรถไฟ ยาว 2 กม. เพราะฉะนั้นพื้นที่ตรงนี้มีความสำคัญมากในการจะทำเป็นโลจิสติกส์ฮับของ CLMV

อีกประการที่เรามอง นอกจากการมีถนน ทางรถไฟ สิ่งหนึ่งอุดรธานีมีสนามบินนานาชาติ เราอยู่ห่างจากสนามบิน 13 กม. เป็นจังหวัดที่มีเที่ยวบินขุดที่มากที่สุดในอีสาน ถ้าหากจะมองในเชิงพาณิชย์ เป็นไปได้ที่อุตสาหกรรมฮับทางการบินทุกรูปแบบ ศูนย์ซ่อมเครื่องบิน จะเข้ามาในนิคมฯ อุดรธานี

“

การทำสวนยางผมว่าเราต้องมีทิศทางที่ถูกต้อง มีการวางแผนงานไว้ล่วงหน้าเหมือนกับเป็นนักธุรกิจ ทำแผนธุรกิจ(Business Plan) เกษตรกรต้องทำเช่นกัน ปีไหนปลูก ปีไหนกรีด ปีไหนจะโค่นทิ้งตัด แล้วต้องปลูกเท่าไรถึงจะพอดีกับความสามารถตัวเอง เพราะเดี๋ยวนี้การทำสวนยางเจ้าของสวนไม่ได้ทำเอง แต่จะจ้างคนกรีด ปลูกแล้วก็จ้างคนมากรีด จึงเห็นว่าทำไมบางคนมีสวนเป็นร้อยเป็นพันไร่ เพราะเขาไม่ได้ทำเอง แล้วพวกนี้ต้นทุนจะสูงมาก เพราะแค่ค่าแรงงานก็ 30-40% ของรายได้แล้ว

แต่ถ้าปลูกในจำนวนที่สามารถใช้แรงงานตนเอง แรงงานในครอบครัวได้ ก็ไม่ต้องไปพึ่งพาแรงงานข้างนอก จะสามารถทำให้การผลิตดีขึ้นมีคุณภาพมากขึ้น ก็คือทำให้ต้นทุนต่ำลง โดยการลดการผลิต แต่ว่าเพิ่มศักยภาพเรื่องคุณภาพให้มากขึ้น ”

นายเสนีย์ จิตตเกษม
กรรมการการยางแห่งประเทศไทย

โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ "การผลิตและการใช้ประโยชน์น้ำยางชั้นชนิดครีม"

การยางแห่งประเทศไทย ร่วมกับ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ม.อ.ปัตตานี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กำหนดจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หลักสูตร "การผลิตและการใช้ประโยชน์น้ำยางชั้นชนิดครีม" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ เกษตรกร และสถาบันเกษตรกรในการผลิตน้ำยางชั้นชนิดครีมที่ผลิตโดยกระบวนการทำให้น้ำยางสดแยกตัวโดยใช้สารเคมี "ครีมมิ่งเอเจ้น" ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ยุ่งยาก และข้อสำคัญคือลงทุนต่ำกว่าการผลิตน้ำยางชั้นชนิดที่ต้องใช้เครื่องปั้นที่มีราคาสูง ทั้งนี้กำหนดจัดอบรม ณ ฝ่ายวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยาง การยางแห่งประเทศไทย จตุจักร กรุงเทพฯ จำนวน 2 รุ่น คือ รุ่นที่ 1 วันที่ 17-18 สิงหาคม 2559 รุ่นที่ 2 วันที่ 1-2 กันยายน 2559 จำนวนรุ่นละ 25 ท่าน อัตราค่าลงทะเบียนท่านละ 2,000 บาท ผู้สนใจสอบถามรายละเอียดและสมัครได้ที่ฝ่ายวิจัยและพัฒนาการเกษตรฯ โทร. 02-940-7391, 02-940-5711 หรือ E-mail : raot307@gmail.com

กยท. จ.อุบลราชธานี จัดกิจกรรมอบรมเกษตรกรชาวสวนยางหลักสูตร "เสริมสร้างเกษตรกรยุคใหม่"

เมื่อเร็วๆ นี้ การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดกิจกรรมฝึกอบรมเจ้าของสวนยางเสริมสร้างเกษตรกรยุคใหม่ ณ ห้องประชุมโรงเรียนเบ็ญตีดุเม่น 2 ซองเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางเทคโนโลยีการทำสวนยางพาราที่มุ่งพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม สามารถถ่ายทอดให้คำแนะนำแก่เกษตรกรรายอื่นได้อย่างถูกต้อง

นายสุชาติ ทองอินทรราช ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รักษาการผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดอุบลราชธานี เผยว่า จังหวัดอุบลราชธานีมีเนื้อที่ปลูกยางทั้งสิ้น 529,062.07 ไร่ เนื้อที่เปิดกรีต 414,373.06 ไร่ เกษตรกร 39,768 ครัวเรือน 52,813 แปลง (ข้อมูลโครงการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบเบ็ดเสร็จ 2557) มีกลุ่มสถาบันเกษตรกรจำนวน 197 สถาบันเกษตรกร แม้ว่าวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ในขณะนี้จะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แต่ผลกระทบต่างๆ จะไม่รุนแรงมากนัก ถ้าหากทุกภาคส่วนของสังคมมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยยึดหลักความพอดีกับศักยภาพของตนเอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองถึงแม้ว่าข้อคิดทั้งหมดจะมุ่งเน้นไปสู่ครอบครัวเกษตรกรชาวสวนยาง โดยการส่งเสริมการรวมตัวกันของเด็กและเยาวชนที่เป็นบุตรหลานเกษตรกรชาวสวนยาง ด้วยความสมัครใจเพื่อให้เด็กและเยาวชนร่วมกันเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องด้านคุณธรรม จริยธรรม การงานพื้นฐานอาชีพการทำสวนยางพารา เพื่อเตรียมพร้อมและเป็นพลังในการพัฒนาคุณภาพเกษตรกรชาวสวนยางให้มีความรู้เตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มุ่งพัฒนาชุมชนแบบมี

ส่วนร่วม พึ่งพาตนเองได้โดยการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใช้ในชีวิตประจำวัน

นายสุชาติ กล่าวเพิ่มเติมว่า กยท.จ.อุบลราชธานี จัดกิจกรรมอบรมเกษตรกรชาวสวนยาง ยุคใหม่หลักสูตร "เสริมสร้างเกษตรกรยุคใหม่" จำนวน 20 คน โดยมีวิทยากรจาก กยท.จ.อุบลราชธานี และวิทยากรภายนอกจากสาขาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์จากยางพารา ภาควิชาเคมี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ร่วมให้ความรู้การฝึกอบรมโดยมีหัวข้ออบรมต่างๆ ดังนี้ พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2558 การจัดสวนยาง การเสริมสร้างรายได้ในสวนยางเพื่อเพิ่มรายได้ การบำรุงรักษาสวนยาง การเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยาง การใช้ปุ๋ยอย่างพาราตามค่าวิเคราะห์ดิน การแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากยางพารา ซึ่งเนื้อหาในการอบรมในครั้งนี้จะช่วยให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการสวนยางอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เสริมสร้างทัศนคติที่ดีของเกษตรกรชาวสวนยางยุคใหม่ ให้เห็นคุณค่าอาชีพการทำสวนยาง ได้รับการถ่ายทอดความรู้ ฝึกปฏิบัติจริง และนำไปใช้ประกอบอาชีพในอนาคต สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดสู่เกษตรกรเพื่อพัฒนาอาชีพและยกระดับ การทำสวนยางให้ได้มาตรฐาน และสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนในการดำรงชีวิต มีความเชื่อมั่นในการประกอบอาชีพการทำสวนยางตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นอย่างดี

"ในการอบรมครั้งนี้เรามุ่งหวังให้ เยาวชนที่เป็นบุตรหลานเกษตรกรชาวสวนยาง เกษตรกรชาวสวนยางยุคใหม่ เข้าใจและจัดการสวนยางตามหลักวิชาการ มีทัศนคติที่ดีเห็นคุณค่าอาชีพการทำสวนยางสามารถสร้างรายได้เตรียมพร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" นายสุชาติ กล่าวทิ้งท้าย

การยวข เชิญชวนเยาวชนร่วมส่งผลงานจิตรกรรมเข้าประกวดในโครงการ "ป่าต้นน้ำ ป่านานของเรา" ซึ่งโล่รางวัลพระราชทาน สมเด็จพระเทพฯ

การยวขแห่งประเทศไทย ดำเนินกิจกรรมแสดงความ รับผิดชอบต่อสังคม หรือ CSR เพื่อแสดงถึงความใส่ใจ รับผิดชอบต่อสังคม ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม กยท. ร่วมกับ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเมืองน่าน หอศิลป์ปิ่นน่าน บริษัท แพร่ธารงศ์วิทย์ จำกัด บริษัทแอร์เอเชีย ประเทศไทย และโรงพยาบาลศิครินทร์ จัดโครงการประกวดจิตรกรรมปลุกจิตสำนึก รักป่าต้นน้ำในหัวข้อ "ป่าต้นน้ำ ป่านานของเรา" เชิญชวน เยาวชนทั่วประเทศอายุไม่เกิน 25 ปี และเด็กนักเรียนระดับ ประถมศึกษาในพื้นที่จังหวัดน่าน สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่สื่อถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการส่ง เสริมพัฒนาป่าเขาส่าเนาไพร และแนวทางต่อต้านการบุกรุก ป่าหรือทำลายสภาพป่าเขา เพื่อส่งเสริม และปลุกฝังจิตสำนึก แก่เยาวชนด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าต้นน้ำ ซึ่ง มีความสำคัญต่อระบบนิเวศในธรรมชาติเป็นอย่างมาก

เยาวชนที่สนใจสามารถร่วมส่งผลงานเพื่อเข้าประกวด โดยมีลักษณะเป็นงานด้านจิตรกรรม ขนาดไม่เกิน 150 x 150 เซนติเมตร ในประเภทเยาวชนอายุไม่เกิน 25 ปี และ ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร ในประเภทนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความหนาจากพื้นผิวผลงานไม่เกิน 2 เซนติเมตร เช่นเดียวกันทั้ง 2 ประเภท และทุกผลงานต้องอยู่ในสภาพพร้อมติดตั้ง สำหรับผู้ชนะเลิศประเภทเยาวชนทั่วไปจะได้รับโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพฯ และเงินรางวัล 50,000 บาท และ รางวัลชนะเลิศประเภทนักเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่จะได้รับเงินรางวัล 5,000 บาท สามารถส่งผลงานได้ที่ กยท.ทุก จังหวัด หอศิลป์ปิ่นน่าน คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2559 ประกาศผลการตัดสินในวันที่ 30 กันยายน 2559 และจัดแสดงนิทรรศการผลงาน ระหว่างวันที่ 17 พฤศจิกายน-20 ธันวาคม 2559 ณ หอศิลป์ปิ่นน่าน ผู้ที่สนใจสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่หอศิลป์ปิ่นน่าน จังหวัดน่าน โทร. 081-989-2912 / 090-969-879

โครงการประกวดจิตรกรรมปลุกจิตสำนึกรักป่าต้นน้ำ
ซึ่งโล่รางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ป่าต้นน้ำ
ป่านานของเรา

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้คือ

- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กติกาการแข่งขัน

- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะกรรมการตัดสิน

- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นิตยสาร งามเศรษฐกิจ น. 76

กยท. มอบรางวัลประกาศเกียรติคุณ สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางดีเด่น ของ กยท. พัฒนา ยางพาราสู่ระดับสากล

เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2559 ที่ผ่านมา การยางแห่งประเทศไทย(กยท.) จัดงานสถาปนา "๑ ปี สรรสร้างความเป็น ๑ ยางพาราไทย" โดยภายในงานได้รับเกียรติจาก ดร.ธีรชัย สุขสะอาด ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้มอบรางวัลประกาศเกียรติคุณ สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางดีเด่น ของ กยท. เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีส่วนร่วมบูรณาการ ในการทำงานร่วมกับ กยท. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้แก่สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ให้เกิดความภาคภูมิใจและเป็นแบบอย่างในการพัฒนายางพาราเพิ่มมูลค่าให้แก่ เกษตรกรชาวสวนยางให้มีรายได้ที่มั่นคง ตลอดจนพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพ สามารถยกระดับสินค้าแข่งขันได้ ทั้งในตลาดระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับโลกต่อไปในอนาคต

ทั้งนี้ สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางที่ได้รับการคัดเลือกรับรางวัลประกาศเกียรติคุณ สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางดีเด่น 7 เขต จากทั่วประเทศ ได้แก่ 1.เขตภาคกลางและตะวันออก สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาสก อ.หนองใหญ่ จ.ชลบุรี 2.เขตภาคเหนือ สหกรณ์กองทุนสวนยางนครไตรตรึงษ์กำแพงเพชร จำกัด อ.เมือง จ.กำแพงเพชร 3.เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน สหกรณ์กองทุนสวน

ยางพารานาทม จำกัด อ.นาทม จ.นครพนม 4.เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง กองทุนสวนยางในเขตปฏิรูปที่ดิน อ.ลำโดมใหญ่ จำกัด อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี 5.เขตภาคใต้ตอนบน สหกรณ์กองทุนสวนยางพ่วงพมคร จำกัด อ.เคียนซา จ.สุราษฎร์ธานี 6.เขตภาคใต้ตอนกลาง สหกรณ์การเกษตรย่านตาขาว จำกัด อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง และ 7.เขตภาคใต้ตอนล่าง สหกรณ์กองทุน สวนยางบ้านยางงาม จำกัด อ.บางกล่ำ จ.สงขลา

เสนีย์ จิตตเกษม มองย่างไทย ต้องเดินหน้าอุตสาหกรรมแปรรูป

 กอปรณาธิการ

นิตยสารยางเศรษฐกิจ มีโอกาสสัมภาษณ์พิเศษ นายเสนีย์ จิตตเกษม อดีตผู้ว่าราชการ หลายจังหวัดของภาคใต้ และอีสาน ก่อนจะมาเกษียณอายุในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

หากแต่ในวัยเกษียณของท่านยังไม่ใช้เวลาพักผ่อน เพราะด้วยความรู้ความสามารถที่มีอยู่รอบด้าน จึงทำให้ท่านยังคงดำรงตำแหน่งหลายด้าน และส่วนที่สำคัญคือ ด้านยางพารา ได้แก่ คณะกรรมการยางแห่งประเทศไทย หรือ บอร์ด กยท. ด้านผู้ทรงคุณวุฒิ

ตำแหน่งที่ปรึกษาสมาคมสถาบันเกษตรกรเครือข่าย
เกษตรกรแห่งประเทศไทย

รวมถึงตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร บริษัท
เมืองอุตสาหกรรมอุดรธานี จำกัด

ประเด็นที่เราสนทนากันคือ เรื่องอุตสาหกรรม
ยางพารา ซึ่งท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้หลายด้าน ซึ่งเป็น
มุมมองที่มีความน่าสนใจอย่างยิ่ง

ยางพารา คือ พืชเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ของ ประเทศ

ยางพาราเป็น 1 ใน 4 พืชเศรษฐกิจของประเทศไทย
รองจากข้าว รองจากอ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา

3 ตัวแรก คือ ข้าว มีระบบการผลิต ระบบการตลาด
และเป็นสินค้ามีการบริโภคได้ทุกวัน ปัญหาของข้าวไม่
ซับซ้อนมากนัก อาจจะมีปัญหาจากรัฐบาลไปประกันราคา
นิดหน่อยเรื่องการจำหน่ายข้าว แต่จริงๆ ข้าวสามารถเก็บไว้
บริโภคได้มันไม่เสียของ

เรื่อง อ้อย จะเป็นมาตรฐาน มี 3 ภาคด้วยกัน เป็น
ภาคีสถาบันเครือข่ายคือ ผู้ประกอบการ ผู้ผลิต และสมาคม
ชาวไร่อ้อย ฉะนั้นจะมีระบบที่ควบคุมกัน สามารถกำหนด
ราคาล่วงหน้าได้ กำหนดการส่งออก หรือการใช้ในประเทศ
ค่อนข้างแน่ชัดกว่า

ส่วนมันสำปะหลังจะรองลงมาที่มีระบบค่อนข้างดี
เพราะว่ามันสำปะหลังมีทั้งโรงงาน มีการแปรรูปหลายชนิด
ความต้องการของตลาดเป็นระบบที่กว้างขวาง

กลับมาที่ยางพาราบ้านเรา เท่าที่ผ่านมาก็มีพื้นที่
ปลูกค่อนข้างเยอะ ทั่วประเทศมีประมาณ 23 ล้านไร่ แต่
ส่วนใหญ่พื้นที่เพาะปลูกอยู่ทางภาคใต้ รองลงมาภาคอีสาน
ภาคเหนือ และภาคตะวันออก

ยางพารา ถูกแขวนอยู่บนเส้นด้าย ของ เศรษฐกิจโลก

ประเด็นคือ ยางมีพื้นที่เพาะปลูกมากทำให้เกิด
ผลผลิตจำนวนมาก ในแต่ละปีเรามีผลผลิตประมาณ 4 ล้านตัน
ทั่วประเทศ เราส่งออกประมาณ 3 ล้านตัน ความต้องการ
ของตลาดโลกอยู่ที่ 10 ล้าน ทำไมเราส่งออกแค่ 3 ล้านตัน
เพราะว่ามีประเทศผู้ผลิตยางพาราเป็นคู่แข่งเราเยอะ แต่ว่า

ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกมากที่สุดในโลก ส่วนอีก ประมาณ
1 ล้านตัน ใช้ในประเทศ

ประเด็นจึงกลับมาตรงภาพรวมว่า ยางพาราที่
ส่งออกทั่วโลก ทำให้ราคาคงเพราะเราส่งออกเป็นวัตถุดิบ
มันขึ้นกับกลไกของตลาดโลก ปีไหน ช่วงไหนราคาน้ำมันสูง
ซึ่งเป็นวัตถุดิบผลิตเป็นยางสังเคราะห์สูง ยางธรรมชาติของ
เราก็ราคาสูงไปด้วย แต่ถ้าปีไหนราคาน้ำมันลดลง ยาง
สังเคราะห์ลดลง ยางธรรมชาติมันก็ลดลงไปในตัว อันนี้ก็
เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีราคายางพาราผันผวน และปัจจุบันมี
แนวโน้มต่ำลงไปเรื่อยๆ และโลกทุกวันนี้มันก็มีการใช้วัสดุ
ทดแทนอย่างอื่นมากมาย

อย่างไรในประเทศคู่ค้าเรา เช่น ประเทศจีน เกาหลี
ญี่ปุ่น อียู และสหรัฐอเมริกาบ้าง แต่หลักๆ คือ จีน เกาหลี
ญี่ปุ่น เขานำเข้ายางไปผลิตสินค้าที่ใช้ในแวชชั่น เช่น ล้อ
ยางรถยนต์ เป็นต้น ส่วนเราเป็นแค่คนส่งวัตถุดิบให้

เมื่อเราขายแค่วัตถุดิบ ถ้าเราลดราคาเรา ก็จะทำให้
ราคาของพาราของเกษตรกรต่ำไปด้วย แต่ถ้าปีไหนเรา
ส่งออกได้มาก เราก็สามารถเก็บค่าพรีเมียม หรือที่เราเรียก
ว่า ค่าเงินแชส ได้มากขึ้น เพื่อนำมาเป็นเงินกองทุนพัฒนา
สวนยางพารา ถ้าปีไหนลดลง เงินเหล่านี้ก็ลดลงไปด้วย นี่
คือผลกระทบกันเป็นลูกโซ่ กระทบไปถึงผู้ปลูกด้วย ถ้าเรา
พึ่งพาแค่ตลาดโลกอย่างเดียวอนาคตของยางพารามีปัญหา
แน่นอน

รัฐ-เอกชน เร่งใช้ยางพาราแปรรูปในประเทศ คือทางออก

รัฐบาลจึงมีนโยบายการใช้ยางพาราภายในประเทศ
ก็คือเร่งรัดเรื่องการแปรรูปภายในประเทศ พยายามส่งเสริม
ให้มีกลุ่มผู้ประกอบการ SME ช่วยในเรื่องของการนำ
ยางพาราจากที่เหลืออยู่ในประเทศประมาณ 1 ล้านตัน ไป
ใช้ให้มากกว่านี้ โดยการแปรรูปในรูปแบบต่างๆ เช่น หมอน
พื้นนอน หรือแม้กระทั่งถุงมือ ถุงยางอนามัย หรือวัสดุปูพื้น
ต่างๆ อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับการวิจัย หน่วยงานวิจัยของ กยท. จะ
วิจัยโปรตีนสังเคราะห์หรือผลิตภัณฑ์อะไร และมอบให้ผู้ประกอบการ
ไปดำเนินการลงทุนและใช้ภายในประเทศแปรรูป เพิ่ม
มูลค่าให้มากขึ้น อันนี้คือประเด็นใหญ่ๆ ในภาพรวม

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 80

การนำยางพารามาใช้ประโยชน์ในประเทศ ผมมอง
ใน 2 ส่วน คือ 1.หน่วยงานของรัฐ ตอนนี้เราพยายามให้
หน่วยงานของรัฐเป็นตัวนำร่องในการใช้ยางพารา อย่างเช่น
กระทรวงคมนาคม ใช้ทำถนนยางพารา หรือ กระทรวง
สาธารณสุข ทำพวกวัสดุทางการแพทย์ นำไปใช้เป็นที่นอน
ต่างๆ ของคนไข้ ในโรงพยาบาล กระทรวงกลาโหม ไปใช้
เรื่องยุทธภัณฑ์ต่างๆ หรือแม้กระทั่งกระทรวงการท่องเที่ยว
และกีฬา ไปใช้ทำสนามฟุตบอล อันนี้คือเรื่องที่ทำได้
แต่ที่ผ่านมาเราทำน้อย เพราะหน่วยงานยางพาราเราแยก
เป็นหลายหน่วย

ปัจจุบันเรายกระดับขึ้นมาเป็น การยางแห่ง
ประเทศไทย เราจึงสามารถทำยุทธศาสตร์ด้านยางพาราได้
ง่าย โดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ซึ่งที่ผ่านมา
เราได้นำยางทั้งหมดนี้ไปเสนอให้หน่วยงานรัฐบาล กระทรวง
ทบวง กรมต่างๆ ว่าต้องการจำนวนยางเท่าไร ซึ่งก็มีตัวเลข
กลมๆ ว่าหน่วยงานรัฐบาลต้องการประมาณ 100,000 ตัน
เราก็จะผลิตยางที่พร้อมจะแปรรูปให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
นำไปใช้ เมื่อปีที่แล้ว กยท. ก็เปิดซื้อยางตามโครงการ
ดังกล่าว เราซื้อได้ประมาณ 2,000 กว่าตัน ไม่เป็นไปตาม
เป้าหมาย แต่เป็นการเริ่มต้นก่อน ปีต่อไปอาจจะมากขึ้น
เพราะเริ่มจะมีการวิจัย เช่น การใช้ดินยางพารา เพิ่ม
เปอร์เซ็นต์การใช้อย่างพารามากขึ้น ตรงนี้ก็จะเพิ่มการใช้ยางได้

อีกส่วนที่สำคัญในการเพิ่มการใช้ยางในประเทศคือ
ภาคเอกชน เป็นผู้ลงทุนแปรรูปยางเป็นสินค้า หรือผลิตภัณฑ์
รูปแบบต่างๆ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น
ล้อยางรถยนต์ หมอนและที่นอนยางพารา ถุงมือยาง ถุงยาง
อนามัย และอีกมากมาย ซึ่งสินค้าเหล่านี้ใช้ยางพาราปริมาณมาก

แต่มีเอกชนอีกประเภทหนึ่งคือ เป็นเอกชนที่
สามารถเข้ามาร่วมมือกับภาครัฐ อาจจะมีการลงทุนกัน
คนละส่วนผลิตยางออกไป รัฐนี้อาจจะหมายถึงสหกรณ์
ยางพาราต่างๆ ร่วมกันผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ออกมา ที่ต้องให้
เอกชนเข้าช่วย เพราะเอกชนจะเก่งเรื่องการตลาด สามารถ
จะรู้ช่องทางการตลาด

ถ้าเราสามารถกระตุ้นให้ SME มีแหล่งเงินทุน เช่น
รัฐบาลอาจจะสนับสนุนในเรื่องเงินทุนผ่านระบบสหกรณ์แล้ว
เอกชนเข้าไปร่วม หรือรัฐบาลอาจจะหาเงินทุนให้เอกชน ผู้
ประกอบการ SME ให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุน ก็จะช่วย

กระตุ้นการผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น ซึ่งขณะนี้ก็มีแนวโน้มใน
ทางที่ดีว่าเอกชนเริ่มสนใจ

บทบาทของ กยท. ในการสนับสนุน เกษตรกร และเอกชน แปรรูปยาง

กยท. เรารวม 3 หน่วยงานเข้าด้วยกัน คือ
1.สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เดิม
2. องค์การสวนยาง (อสย.) และ 3.สถาบันวิจัยยาง เมื่อรวม
แล้วบทบาท กยท. จะปรับเปลี่ยนไปในแง่ของการเน้น
ต้นทุน นั่นคือเกษตรกร เน้นยางที่มีคุณภาพดี และเน้นเพิ่ม
ศักยภาพ และประสิทธิภาพให้เกษตรกร ส่วนกลางทาง เรา
อาจจะเน้นให้ความรู้ หรือจัดอบรมให้ผู้ประกอบการ ให้เข้า
สู่ระบบ SME และปลายทางเราอาจจะส่งเสริมเรื่องกลไกการ
ตลาดสามารถใช้ กยท. เป็นองค์การทำการค้าระหว่าง
ประเทศได้

เพราะฉะนั้นการรวม เป็น กยท. จึงทำให้เกิด
อุตสาหกรรมยางแบบครบวงจร จะไม่เป็นภาระมากมายของ
รัฐบาลอีกต่อไป ชาวสวนยางเองก็จะมีส่วนร่วม เพราะตาม
พ.ร.บ. การยางฯ กำหนดให้มี กองทุนพัฒนายางพารา ที่มา
จากเงินเสส เพื่อใช้ในการส่งเสริมปลูกแทน ส่วนหนึ่งจะนำ
ไปทำกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สหกรณ์ และ
เกษตรกร ส่วนหนึ่งจะเป็นเรื่องของการวิจัยต่างๆ

เมื่อเป็นอย่างนี้ กยท. จึงสามารถกำหนดทิศทางการ
พัฒนางานได้ กำหนดได้ว่าปีนี้จะผลิตยางเท่าไร ผลผลิต
ควรจะเป็นเท่าไร เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ตลาด
ไม่ใช่ว่าส่งเสริมให้ผลิตอย่างเดียวเหมือนที่ผ่านมา

ไม้ยางพารา เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ต้องส่งเสริมการแปรรูป

แต่เมื่อกลับมาดูใน 20 ปี เมื่อต้นยางพาราแก่ ให้
นำยางน้อย เมื่อก่อนชาวสวนจะโค่นและเผาทิ้ง หลังจากนั้น
มีการนำไม้ยางมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมไม้แปรรูป
เพราะต้นยางพาราเป็นไม้เนื้อแข็งชนิดดี สามารถนำมา
เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน หรือแม้กระทั่งมาใช้เป็นไม้ปูพื้นได้
ปัจจุบันยังสามารถทำเป็นวัสดุเปลเลท คือนำมาเย็บให้
ละเอียดแล้วอัดเป็นแคปซูล และส่งออกเป็นพลังงานเชื้อ
เพลิงเผาผลิตไฟฟ้า

นิตยสาร ยางเศรษฐกิจ น. 82

ไม้ยางพาราจึงเป็นอีกตัวหนึ่งที่มีศักยภาพ แต่ทำอย่างไรชาวสวนจะเข้าใจว่า การปลูกยางพาราจะต้องเอาใจใส่ ไม่ใช่ปลูกเหมือนป่าโดยไม่มีการดูแลรักษา แต่ต้องเริ่มตั้งแต่การคัดเลือกพันธุ์ยางพารา และการบำรุงรักษาต้นให้ดี กรีดอย่างระมัดระวังไม่ให้เข้าเนื้อไม้ ต้นที่จะนำไปเป็นไม้ยางพาราจะต้องเป็นต้นที่ได้ขนาด ต้นตรง และสวยงาม เพื่อขายไม้ได้ราคาสูง สวนชาวก็จะได้ราคาเต็มๆ เหมามาไปเลยไร่ละ 1 แสนบาท ไม้ยางพาราอายุ 20 ปี เท่ากับเมื่อปลูกยางชาวสวนจะมีเงินฝากอยู่ในสวนยางพาราไร่ละแสนบาทอย่างนี้เป็นต้น แต่ปัจจุบันมันไม่ถึงได้ไร่ละประมาณ 3-4 หมื่นบาท เพราะไม้ยางไม่สวย ถูกคัดออกมาก เหลือส่วนที่ใช้ได้ นำไปทำเฟอร์นิเจอร์ได้ไม่มากนัก

แต่ถ้าให้ความรู้เกษตรกรในการดูแลต้นยาง การเก็บเกี่ยวที่ดี เมื่อต้นยางหมดอายุ สวนยางของเขาจะกลายเป็นเงินก้อนก่อนโตของชาวสวนยางได้

การทำสวนยาง ควรวางแผนการผลิตและลดต้นทุน

การทำสวนยางผมว่าเราต้องมีทิศทางที่ถูกต้อง มีการวางแผนงานไว้ล่วงหน้าเหมือนกับเป็นนักธุรกิจ ทำแผนธุรกิจ(Business Plan) เกษตรกรต้องทำเช่นกัน ปีไหนปลูกปีไหนกรีด ปีไหนจะตัด ตัดแล้วต้องปลูกเท่าไรถึงจะพอดีกับความสามารถตัวเอง เพราะเดี๋ยวนี้การทำสวนยางเจ้าของสวนไม่ได้ทำเอง แต่จะจ้างคนกรีด ปลูกแล้วก็จ้างคนมากรีด จึงเห็นว่าทำไมบางคนมีสวนเป็นร้อยเป็นพันไร่ เพราะเขาไม่ได้ทำเอง แล้วพวกนี้ต้นทุนจะสูงมาก เพราะแค่ค่าแรงงานก็ 30-40% ของรายได้แล้ว

แต่ถ้าปลูกในจำนวนที่สามารถใช้แรงงานตนเอง แรงงานในครอบครัวได้ ก็ไม่ต้องไปพึ่งพาแรงงานข้างนอก จะสามารถทำให้การผลิตมีขึ้นมีคุณภาพมากขึ้น ก็คือทำให้ต้นทุนต่ำลง โดยการลดการผลิตลง แต่ว่าเพิ่มศักยภาพเรื่องคุณภาพให้มากขึ้น

หนังสือพิมพ์ข่าวสด
หนังสือพิมพ์เติบโตเร็วที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ ข่าวสดออนไลน์
เว็บไซต์ข่าวอันดับ 1 ของประเทศ
ฉบับนี้ตรงกับวันพุธที่ 25

สิงหาคม พุทธศักราช 2559 แรม 7 ค่ำ เดือน 9 ปีวอก...● **ปล่อย
กนคิดลืบกนคิดว่าจับหรือลงโทษผู้บริสุทธิ์เพียงคนเดียว**
สุภาษิตกฏหมายที่จำกันขึ้นใจ การจับกุมคุมขัง **ผู้บริสุทธิ์** ทางพระ
ถือว่า **บาปหนา** ทางกระบวนการยุติธรรมถือว่า **เลวร้ายหนัก**...●
ทักษิณทร์ ถุฑทัส เพิ่งพ้นคุกทหาร ตะรางตำรวจ ไม่กี่วัน กลับบ้าน
สันกำแพง เชียงใหม่ เตรียมตัว **บวชล้างชวย** ถูกพนักงานสอบสวน
ร้องศาลมทบ.41 ขอหมายจับ 3 ข้อหา ร่วมกันครอบครองวัตถุระเบิด
ทำให้เกิดเหตุระเบิด และวางเพลิงห้างโลตัส นครศรีธรรมราช สุดท้าย
ศาลทหารยกคำร้อง **ไม่รู้จะสุดท้าย** **ท้ายสุดเสียที่เมื่อไหร่?...●**
โฆษกกรธ. จะชี้แจงแบบไหน อธิบายอย่างไรก็ว่าไป แต่คำสั่งหัวหน้า

คสช. ใช้ มาตรา 44 **แก้ปมความเข้าใจแตกต่าง**
ทางด้านศาสนา มันบ่งบอก สะท้อน **ความไม่ลึก**
ซึ่งละเอียดอ่อน ของการร่างรธน. เกี่ยวกับศาสนา
ถ้าอ่านทำความเข้าใจ **มาตรา 31, 67** จะพบ
เนื้อหาสาระ แตกต่าง-แตกแยก จากรธน.ฉบับ
ก่อนๆ...● **การเจตนาบัญญัติ พุทธเถรวาท** นิกาย
เดียวไว้ในรธน. มันฟ้องคนร่าง **ไม่เข้าถึง ไม่เข้าใจ**
ไม่พัฒนา การเมือง การปกครอง การศาสนาของ
ประเทศ **คนไทยพุทธ** นิกายอื่นๆ อย่างมหายาน
จีนนิกาย อนันนิกาย ฯลฯ จะคิดยังไง ยังไม่ต้อง
ขยายไปถึงศาสนาอื่นๆ อิสลาม คริสต์ ฮินดู ฯลฯ
ซึ่งรธน.ฉบับก่อนๆ **บัญญัติไว้ได้สบายใจทุกศาสนา**
รายละเอียด คำสั่งหัวหน้าคสช.ล่าสุด 49/2559 ชัดเจน
ทุกตัวอักษร ทุกบรรทัด ต้องการแก้ข้อผิดพลาด

อุตช่วงว่าง กำจัดจุดอ่อน ของรธน.มีชัย...● คงจำกันได้ก่อนหน้านี
มีประเด็นปัญหา รื้อนวิชาปรับเปลี่ยน เรียนฟรี 12 ปี กรธ.เรียงหน้า
อรรถาธิบาย ชักแม่น้ำทั้งห้าอวดอ้างสารพัด สุดท้ายยี่ห้อหน้าคสช.
ต้องใช้มาตรา 44 ทับโต๊ะ **ต้องเรียนฟรี 15 ปี** เหมือนเดิม ถึงได้เงียบ
...● บัญชีโยกย้าย 3 เหล่าทัพก็ยังไม่ขยับเขยื้อนได้ตามความเหมาะสม
ล่าสุด แก้อื้อฝบ.อันดับ 1 “**บิกเจ็บบ**” พล.อ.เฉลิมชัย สิทธิสาท เริ่มมา
แรงแซง “**บิกแกละ**” พล.อ.พิสิทธิ์ สิทธิสาร เช่นเดียวกับแม่ทัพภาค 1
“**บิกแดง**” พล.ท.อภิรัชต์ คงสมพงษ์ เริ่มนำหน้า “**บิกตุ่เล็ก**” พล.ต.
กู้เกียรติ ศรีนาคา บ้างแล้ว แต่ก็ยังสู้สุดขีด...● แม่น้ำโขงและลำน้ำ
สาขาทะเลสาบโขงแม่น้ำโขงเหนือของลาว สร้างความเสียหายต่อชีวิต
ทรัพย์สินครั้งร้ายแรง สัปดาห์นี้ **มวลงน้ำมหาศาล** จากลาวจะมาถึง
หนองคาย นครพนม หลายวันมาแล้วชาวบ้านริมโขงทั้ง 2 จังหวัดอยู่ใน
สถานการณ์เตรียมพร้อม 24 ชม. ทุกคนรู้จักแม่โขงสายนี้เวลาท่วม
ท่วมใหญ่ ท่วมหนักทุกครั้ง...● **ข่าวข้น คนขั้ม** วันนี้, 08.30 น.
นพ.ปราโมทย์ เสถียรรัตน์ รองอธิบดีกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยฯ
ประชุมฟังความเห็นการจัดทำมาตรฐานยาแผนไทย ห่องวินัส มิราเคิลฯ
...● 10.00 น. **สุวิทย์ กิ่งแก้ว** ผู้บริหารเซเว่น อีเลฟเว่น ร่วมมอบรางวัล
คนดีประเทศไทย ชั้น 11 ซีพี ทาวเวอร์...● 10.15 น. **ท่านผู้หญิงวิวรรณ**
วิวรรณ เศรษฐบุตร และทายาท ร่วมบำเพ็ญกุศลอุทิศถวาย
เนื่องใน **วันประสูติครบ 125 ปี พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ**
กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ วิหารวัดมกุฏกษัตริยาราม...●
14.00 น. **แสวง เจียรไพฑูรย์** กก.ผจก.เดอะ ทวิน ทาวเวอร์ ประธาน
พิธีเทกระเจาดแจกทาน ลานจอดรถใต้ทางด่วนตรงข้ามโรงแรม...● เวลา
เดียวกัน บ.พีพี สยามลาเท็กซ์ จก. เปิด “**รับเบอร์แลนด์**” พัทยากลาง
อุทยานการเรียนรู้เกี่ยวกับยางพาราแห่งแรกของเอเชีย...●

สันตะวา

ปีที่: 13 ฉบับที่: 3078

วันที่: พุธ 24 สิงหาคม 2559

Section: First Section/หน้าแรก

หน้า: 1 (บนขวา), 8

TRUBB จีน-มาเลเซียร่วมทุน ต่อยอดแตกไลน์ธุรกิจไทยเงิน

กันหุ้น - วการซี TRUBB เนื้อหอม
กลุ่มทุนใหญ่จีน-มาเลเซีย จ้อง
ร่วมทุน หวังรุกธุรกิจแปรรูปยาง
พารา และแตกไลน์ธุรกิจใหม่
คาดเห็นความชัดเจนสิ้นปีนี้ ส่ง
ซีกบ Q3/2559 สดใส เด็งรับยาง
พาราพุ่ง →→→ **อ่านหน้า 8**

TRUBB (ต่อจากหน้า 1)

แต่ระดับ 50 บาทต่อโลกรัม ซึ่งเป็นระดับ
ที่สร้างกำไรได้ โชว์กลยุทธ์ขยายตลาดใหม่
อเมริกาใต้-ยุโรป บีมอเตอร์หลัก ราคายังต่ำ
บึกแวลูที่ 2.12 บาท

แหล่งข่าววงการอุตสาหกรรม เปิดเผย
กับ “หนังสือพิมพ์รายวันกันหุ้น” ว่า ปัจจุบัน
“บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น
(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) หรือ TRUBB”
มีกลุ่มทุนใหญ่จากประเทศจีน และมาเลเซีย เข้า
มาเจรจาขอเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ เพื่อร่วมทุน
ขยายธุรกิจยางพาราแปรรูป และแตกไลน์ธุรกิจ
ใหม่ โดยปัจจุบันยังอยู่ระหว่างเจรจาคาดจะเห็น
ความชัดเจนภายในปี 2559 นี้

“เราได้เปิดกว้างในการเจรจาพันธมิตรทาง
ธุรกิจเพื่อต่อยอดธุรกิจให้มีความแข็งแกร่ง และ
ที่ผ่านมาก็มีกลุ่มทุนต่างประเทศหลายรายเข้ามา
ขอร่วมทุน ควบรวมกิจการและซื้อหุ้น ส่วนหนึ่ง
อาจเป็นเพราะราคาหุ้นถูกซึ่งยังต่ำบึกแวลูที่ 2.12
บาท และที่สำคัญปัจจัยพื้นฐานเริ่มฟื้นตัวดีขึ้น
ตามราคายางพาราที่เพิ่มขึ้น และการสนับสนุน

จากโครงการต่างๆ ของภาครัฐ เช่น การนำยาง
พาราลือตใหญ่ไปผสมแอสฟัลต์เพื่อทำถนน ซึ่ง
ทำให้เรามีความน่าสนใจในสายตาของกลุ่มทุน ซึ่ง
ปัจจุบันอยู่ระหว่างเจรจาทันทีราคาได้ข้อสรุป
ภายในปีนี้” แหล่งข่าวกล่าว

● ผลงาน Q3 โตสดใส่

นายวรงค์ วงศ์สุทธิกุล กรรมการผู้จัดการ
ใหญ่ บริษัท ไทยรับเบอร์ลาเท็กซ์คอร์ปอเรชั่น
(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) หรือ TRUBB
กล่าวกับ “หนังสือพิมพ์รายวันกันหุ้น” ว่า แนว
โน้มผลประกอบการไตรมาส 3/2559 จะเติบโตได้
ดี เนื่องจากราคายางพาราอยู่ในช่วงขาขึ้นและเริ่ม
ทรงตัว เพราะเริ่มเข้าสู่ช่วงฤดูฝน ทำให้ผลผลิต
ยางเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในปีนี้อผลผลิต
ยางพาราในประเทศค่อนข้างน้อย ดังนั้นราคา
ยางพาราจะไม่ต่ำกว่า 50 บาทต่อโลกรัมแน่นอน

ส่วนกลยุทธ์การดำเนินงานธุรกิจ บริษัทจะเพิ่ม
ช่องทางการตลาดมากขึ้น โดยจะขยายตลาดไป
ตลาดอื่นนอกเหนือจากจีน เช่น กลุ่มประเทศ
อเมริกาใต้, กลุ่มประเทศยุโรปและกลุ่มประเทศ
มุสลิม ซึ่งเป็นตลาดที่มีราคาสูงกว่าตลาดจีน
เป็นต้น รวมถึงบริษัทจะเน้นบริหารจัดการธุรกิจ

และด้านต้นทุนในแต่ละผลิตภัณฑ์ให้
มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

โดยธุรกิจที่สร้างรายได้หลัก
อย่าง “กลุ่มน้ำยางข้น” คิดเป็น
กว่า 70% ของรายได้รวม โดยธุรกิจ
นี้ บริษัทมีความได้เปรียบด้านการ
แข่งขัน เพราะมีโรงงานกระจายอยู่
ใน 2 ภาค คือ ภาคใต้และภาคตะวันออก
ซึ่งมีฤดูกาลของยางผลัดใบต่าง
กันจึงมีปัญหาราคาขาดแคลนวัตถุดิบ
น้อยกว่าผู้ผลิตที่มีโรงงานอยู่ในภาค
เดียว ทำให้สามารถควบคุมต้นทุน
การผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและ
เป็นผู้ดำเนินการตั้งราคาขาย

อีกทั้งการเป็นผู้ผลิตรายใหญ่
สุดของโลก ทำให้บริษัทสามารถจัด
ส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าได้ตลอดปีตาม
กำหนด ทำให้มีสินค้าจำหน่ายอย่าง
สม่ำเสมอ โดยปัจจุบันบริษัทจัด
จำหน่ายในประเทศ 60% และต่าง
ประเทศ 40% ได้แก่ จีน มาเลเซีย
เกาหลีใต้ ปากีสถาน อินเดีย ยุโรป

● ภาครัฐหนุนฐานแกร่ง

ส่วน “กลุ่มผลิตภัณฑ์ยาง” ที่
คิดเป็นสัดส่วน 15% ของรายได้
รวมนั้น ช่วงที่ผ่านมาบริษัทได้ซื้อหุ้น
สามัญของ “บริษัท เทเท็กซ์ ซิสเทมส์
จำกัด” บริษัทย่อย เพิ่มจาก 44.93%
เป็น 56.16% เนื่องจากธุรกิจที่นอน
ยางพารามีผลประกอบการที่ดีและให้
ผลตอบแทนสูงจากการลงทุน

โดยไม่เพียงเท่านั้นภาคธุรกิจ
ของบริษัทยังจะได้รับประโยชน์จาก

กรณีที่กระทรวงคมนาคมเตรียม
เสนองบประมาณไปยังหน่วยงานกรม
ทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท
เพื่อซื้อยางพาราล็อตใหญ่ไปผสม
แอสฟัลต์เพื่อทำถนนด้วย ซึ่งปัจจัย
นี้ทำให้ปริมาณคำสั่งซื้อ (ออเดอร์)

ยางพาราของบริษัทเพิ่มขึ้น ดังนั้นทั้งปี 2559 ยัง
มั่นใจจะเติบโตต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับทั้งปี 2558
ที่ขาดทุนสุทธิ 76.20 ล้านบาท รายได้รวมที่
8.99 พันล้านบาท

นักวิเคราะห์บริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป
(ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ความ
เคลื่อนไหวของราคาหุ้น TRUBB ในช่วงนี้
นักลงทุนยังสามารถเข้า “เก็งกำไร” ได้ โดย
ฝ่ายวิจัย ได้ประเมินแนวต้านแรกไว้ที่ 1.55
บาท และ แนวต้านถัด 1.60 บาท ส่วนแนวรับ
ที่ 1.42 บาท